

ALBINA

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

COMITEȚUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU, P. Gârboviceanu, G. Coșbuc, Gen. P. V. Năsturel,
Gh. Adamescu, I. Oteșcu, P. Dulfu, V. S. Moga, N. Nicolaescu,
Gr. Teodossiu, C. C. Pop.-Tașcă

Abonamentul în țară pe an . . . lei 5 Abonam. în străinătate pe an lei 8
" " " " 6 luni " 3 Un număr 15 bani

Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
Manuscrisurile nepublicate se ard

Redacțiunea își rezervă dreptul ca, din articolele ce nu se vor putea publica în întregime, să dea numai extrase sau rezumate.

SUMARUL:

I. Nenitescu, Doamna Stanca, poezie.
Călătoria familiei regale.
T. D. Speranția, Vrajba în familie.
Red., Opera lui Grigorescu. (Cu 2 ilustrațiuni).
Mihail Lungianu, Postelnicul Cumpănă. (Urmare).
Mihail Pantelimon, Grajdurile pentru vite. (Cu 9 ilustrațiuni).
V. S. Moga, Cronica agricolă, economică și comercială.

CRONICA:

Moartea lui C. I. Stoicescu. (Cu *portret*). — Moartea Generalului G. Manu. (Cu *portret*). — De pe Domeniile Coroanei. — Cărți primite la Redacție.

DIN ZIARE ȘI REVISTE:

Întărcarea purceilor.

PAGINA GLUMEȚĂ:

Neculcea, Cal bătrân la umblat? (Cu 4 ilustrațiuni).

ILUSTRAȚIUNI:

Vederi din București: Strada Teilor. — Strada I. C. Brătianu.

ACTIVITATEA SOCIALĂ A PREGĂTITORILOR

ȘI ÎNVĂȚĂTORILOR

A. Bejan, Foloasele școlii.

S. Popescu-Colibași, Însenătatatea lucrului manual ca mijloc de educațiune și instrucțiune.

Învățământul profesional în America.

Cronica: Societate culturală. — O serbare măreață. — Apel. — Bibliografie.

DOAMNA STANCA

DE

I. NENITESCU

La Făgăraș, colo în vale,
Pe prispa închisoarei salc,
Ședeă soția lui Mihai
Frumoasă ca o zi de Mai.
Ea pe Florica mi-o jucă
Drag pe genunchi și cuvântă:

„Copil iubit

„Mult ești măhnit,

„Ci fii în pace, căci Mihai,

„Ce bate oști de nouă ani,

„Iubitu-ți tată, soțul meu,

„Păzit ne e de Dumnezeu.

„El a învins și pe Sinan

„Și pe 'mpăratul musulman;

„Bătut-a crunt și pe Tătari

„Și-a frânt pe mulți dintre cei

[mari.

„El și pe Basta va înfrânge,

„Și 'n juru-i într'o zi va strânge,

„Și țara cea moldovenească,

„Ardeal și țara muntenească!“

Spre cer apoi cu foc cătă,

Drag fața 'i se'nvioră,

Și din adâncuri cuvântă:

„O, zi măreață de-ai veni!...

„Vis drag de te-ai îndeplini!...“

Dar iată... iată colo 'n zare,

Se vede un ostaș călare,

Ce vine 'n goană, vine 'n sbor,
Dus de avânt cu mare zor.

„Solia dela soțul meu“

Iși zise Stanca 'n gândul său.

Și iată cel ostaș soși

Și cu durere mi-i grăi:

„Barbată fii, stăpâna mea....

„Ți-aduc... vai mie, veste rea!...“

Greu Stanca se înfioră,

Pe Floarea 'n brațe o luă

Strângând-o drag și cald de

[mână,—

Și așa pe chinu-i mai stăpână

Vorbit-a: „Spune tot ce știi...

„Și cată scurt la graiu să fii!“

El șterse ochii de plânsori,

Isi șterse frunța de sudori

Și zise: „Grea solie port!...

„Stăpâna mea, Mihaiu e mort!...“

Ear Stanca Doamnă, Stanca

[mamă

Sopti: „Dă-mi de solie seamă...

„Ucis de Basta? spune tot!...“

— „Da Doamnă... da, dar vai!

[nu pot...

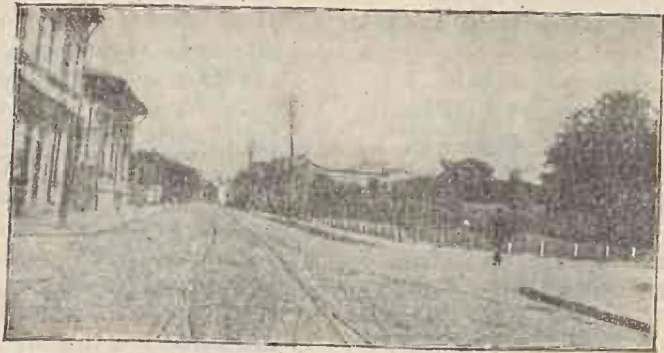
„Nu pot vorbi, căci de durere,

„Mi-e stinsă-a graiului putere,

„Voea să vie să te scoată

„Din Făgăraș, și oastea-i toată,
 „Nainte trimisese el...
 „Atuncea Basta cel mișel
 „Indeamnă pe un Valon sulaș,
 „Beauri, josnic ucigaș,
 „Om fără țară. lepădat
 „Și pe vecie blestemat,
 „Cu-alți lepădați de soiul lui,
 „Să intre 'n cortul Domnului
 „Și să-i ia zilele hoțește.
 „Mihaiu se luptă vitejește...
 „Ucide unul dintre ei...
 „Rănește aprig alți doi, trei...
 „Dar pe la spate e străpuns
 „Și drept în inimă pătrun...
 „O! Doamnă... și-a căzut în cort.
 „Pe dată Domnul nostru mort!...
 Tăcû. Iar Stanca vreme multă
 Solia tristă tot ascultă...
 Când iată că din ochii ei
 Porneste proorocești scânteii:
 „In veci cei codri, cele stânci
 „Și munți înalți, și văi adânci

„Din Bosfor pân' la Tisa lată,
 „Ardealul și Moldova toată,
 „Și-or aminti pe-acel bărbat
 „Ce mi-a trăit neștrămutat
 „In dragostea de neam și țară.
 „El vrut-a să 'ncălzească iară
 „La peptu-i harnic, bărbătesc,
 „Pe tot... tot neamul românesc,
 „Și l-a 'ncălzit! Da, vrerea lui
 „De-acum e ținta neamului! —
 „Bogată 'n flori e luna Maiu,
 „In fapte mari bogat Mihaiu,
 „Ce 'n veci de veci n'au să se
 [șteargă.
 „Urmașii lui mâni au să meargă
 „Voinici, pe calea ce le-a pus,
 „Cu voea Celuia de sus.
 „Mort, zis-ai? mort... e soțul meu?
 „Arhanghelul lui Dumnezeu
 „E mort?... Nu... nu. Mihaiu nu
 [moare
 „Cât va lucî mărețul soare
 „Și peste românești popoare!“

Vederi din București
 STRADA TEILOR

Întărirea purceilor

Să nu se facă înainte de 2 luni. Purceilor întăriți să li se dea făină de orz sau de porumb muiată în apă, căci le convine mai bine și se dezvoltă repede.

(Veterinarul).

Călătoria familiei regale ¹⁾

Mercuri, 4 Maiu, la orele 9 jum. dimineața, în saloanele Cuartierului Regal, d. general Remus Boteanu, comandantul corpului V de armată, a prezentat M. S. Regelui pe ofițerii șefi de corpuri și servicii ce au fost înaintați sau numiți de curând la comandamente.

La orele 10 a. m., M. S. Regele, însoțit de ajutorul de serviciu și precedat de d. prefect al județului, a mers în port spre a vizita magaziile de silozuri și lucrările ce se execută.

La debarcaderul dela mal, Maiestatea Sa a fost întâmpinat de d. P. P. Carp, președintele consiliului de miniștri, d. Delavrancea, ministrul lucrărilor publice, d. M. Râmniceanu, directorul general al porturilor și comunicațiunilor pe apă, d. inginer inspector general A. Saligny, înconjurat de inginerii portului; Suveranul, împreună cu persoanele prezente, S'a îmbarcat pe remorcherul portului spre a vizita lucrările în curs de execuțiune.

La cheiul silozurilor, M. S. Regele a debarcat spre a vizita lucrările magaziei 3-a cu silozuri, ale cărei fundațiuni sunt dejă executate, uzina electrică centrală pentru producerea energiei de lumină și forța necesară magaziilor silozurilor și tuturilor instalațiunilor portului.

În interiorul uzinei, s'au dat explicațiuni asupra funcționării motoarelor cu petrol sistem Diesel și mașinilor electrice puse în mișcare de ele.

Maiestatea Sa a azistat de asemenea la o experiență de epurare a apei ce se întrebuințează în căldările cu aburi; trecând apoi în sala biurourilor administrației silozurilor, d. director general Râmniceanu a dat explicațiuni amănunțite asupra lucrărilor actuale ale portului. Maiestatea Sa a înzistat asupra celor ce vor fi executate în anul curent, magazia 3-a cu silozuri, gara de călători, precum și viitoarea gară maritimă.

Aci, I s'a prezentat Maiestății Sale situația mișcării comerciale a portului Constanța, precum și a cantităților de cereale manipulate prin magaziile de silozuri dela punerea lor în exploatare.

¹⁾ Vezi No. 34.

M. S. Regele a asistat la încărcarea unui vapor de 3.600 tone cereale pentru Anvers, precum și la descărcarea unui tren de cereale în magazia doua cu silozuri.

Imbarcându-Se din nou pe remorcher, Maiestatea Sa a vizitat lucrările hidraulice ce se execută, unde funcționau diferite aparate de dragaj și derocamente, apoi, hala de halaj, bazinul de petrol, unde se găseau la încărcare 3 vapoare.

M. S. Regele a debarcat la orele 12 din zi în fața pavilionului regal, din capul digului de larg, construit și mobilat din anul trecut, unde se găsea M. S. Regina.

La orele 5 p. m., M. S. Regele a mers din nou în port, spre a inspecta bastimentele marinei militare. La sosirea la cheu, Suveranul a fost întâmpinat de d. general Remus Boteanu, comandantul corpului V de armată, de d. contra-amiral Eustațiu, inspectorul general al marinei, și de comandantul garnizoanei Constanța. Maiestatea Sa, luând loc într'o barcă, merse pe bordul încrucișătorului „Elisabeta”, ancorat în port, în partea rezervată vaselor militare.

M. S. Regele trecu echipajul vasului în revistă, în urările trupei, apoi puse să se execute diferite mișcări de încărcare și ochire cu tunurile de pe bord, intererându-Se de modul de lansare al torpililor. Maiestatea Sa termină inspectia printr'o amănunțită vizită a vasului.

Suveranul părăsi bordul, salutat fiind de 21 lovituri de tun.

M. S. Regele fu în urmă condus pe bordul bricului „Mircea”, pe care îl inspectă, punând pe elevii școalei de marină ce se aflau pe acest vas să execute exercițiu de vele.

M. S. Regele părăsi bricul „Mircea” în uralele trupei și debarcă la orele 6^{1/2} la pavilionul regal de pe dig, mulțumind d-lui contra-amiral Eustațiu, de starea în care a găsit bastimentele.

La orele 7 p. m., M. S. Regele, însoțit de adjutantul de serviciu, a mers să viziteze lucrările noiei Moschei ce se află în construcție.

Maiestatea Sa a fost întâmpinat la sosire de d. ministru de interne Al. Marghiloman, d. prefect al județului, d. primar al orașului și Muftiul județului Constanța în capul unei delegații de musulmani și de d. architect Ștefănescu, care a expus planurile și a dat Suveranului explicațiuni asupra acestui măreț monument de arhitectură arabă.

D. Suliman Abdul Hamid, în numele cetățenilor de religie musulmană, a rostit o călduroasă și recunoscătoare cuvântare pentru că țara a avut grijă să îi înzestreze cu un astfel de măreț locaș sfânt.

M. S. Regele a făcut în urmă o preumblare în trăsură, prin oraș.

La orele 8 seara a avut loc la cartierul regal un prânz la care au fost invitați pe lângă d-nii miniștri prezenți, persoane din autoritățile civile și militare, consului puterilor străine, notabilitățile orașului, în total 40 persoane.

La orele 9 jumătate seara, după prânz, M. S. Regele a mers în port, care era frumos luminat, unde, însoțit de M. S. Regina, de

d-nii miniştri prezenţi şi de numeroşi invitaţi, S'a imbarcat pe remorcherul construcţiunii portului, cu care a făcut o preumblare prin port, iar în urmă, debarcând la pavilionul regal de pe dig, a privit la un frumos foc de artificii, ce se trăgeau de pe cheiul opus şi a ascultat corurile şcolare imbarcate în bărci iluminate, cari au executat diferite cântece.

La orele 11 jumătate noaptea, Maiestăţile Lor S'au retras la cartierul regal.

(De pe „Monitorul Oficial“).

DE PE DOMENIILE COROANEI

Pe Domeniile Coroanei se ţin în fiecare an concursuri de vite.

Cel d'întâiu din anul acesta a avut loc la 17 Aprilie pe domeniul Sadova din jud. Dolj între vitele locuitorilor din comunele Pisc, Sadova, Răeţi, Damian şi Sîsteaşa.

În total au fost 49 expozanţi cu: 28 boi; 10 vaci; 28 junci, tăurenci, mânzaţi şi mânzate; 7 cai; 8 iepe; 9 mânzi, cărlani şi cărlane.

Juriul compus din: Gh. Popovici, şeful regiei Domeniului Coroanei, Gh. Popescu, medic veterinar, şi Fl. Mihăescu, primarul comunei Sadova, a examinat foarte atent vitele din toate punctele de vedere şi a ales vitele pentru premii.

D-l şef al regiei Domeniului Coroanei a ţinut totdeodată o vorbire în care a arătat sătenilor, însemnătatea expoziţiunii, cum şi mijloacele cele mai bune pentruca pe viitor să poată avea vite şi mai frumoase. În urmă s'a făcut împărţirea premiilor în sumă totală de 252 lei.

INSTIINTARE

În vederea cererilor ce ni s'au făcut de mai mulţi cucernici preoţi, învăţători şi notari, spre a le da colecţii din anii trecuţi ai revistei cu preţuri reduse, pentru bibliotecii sau pentru premii elevilor absolvenţi; facem cunoscut că comitetul revistei le-a admis cererea şi deci punem în vânzare colecţii din anii trecuţi cu următoarele preţuri:

O colecţie completă pe un an în fascicule	lei 4,—
» broşată pe un an	» 4,50
» » » 6 luni	» 2,—
» » » 3 »	» 1,25
» legată » 6 »	» 2,50

Odată cu cererea trebuie trimişi cu mandat postal şi banii. Pentru comande dela **zecă** colecţii în sus se mai face un rabat de 5 la sută.

Administraţia.

Moartea lui C. I. Stoicescu

Marțiu 10 Maiu, a încetat din viață în locuința sa din București, *Constantin I. Stoicescu*, fost în mai multe rânduri ministru și unul din cei mai mari avocați ai baroului Capitalei.

Născut în Ploești în 1852, a urmat studiile liceale la liceul Mateiu Basarab din București, apoi a studiat dreptul la Paris, de unde s'a întors cu titlul de doctor.

C. I. STOICESCU

Intrând în magistratură a înaintat până la funcțiunea de procuror la Curtea de Apel din București; iar în 1881 s'a retras, pentru a se ocupa cu advocatura și cu politica. Deputat în 1883, el a continuat să fie ales în mai multe rânduri ca reprezentant al Prahovei.

A fost ministru de lucrări publice, de justiție, de domenii și de externe și a lucrat diferite proiecte de legi ce au fost votate de Parlament.

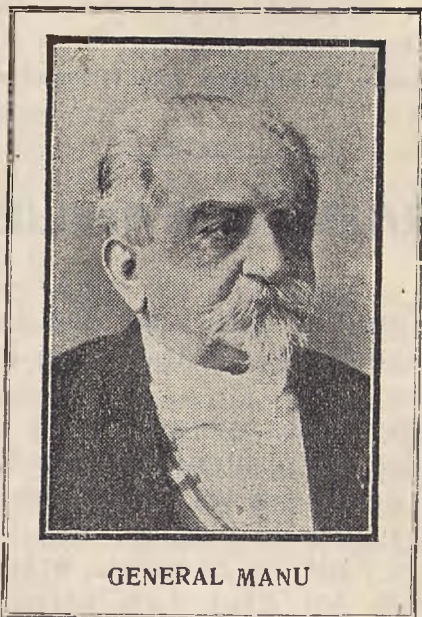
Inmormântarea lui Stoicescu s'a făcut la 13 Maiu. Au vorbit d-nii *I. C. Brătianu*, *St. Radian*, *Colonel Handoca* și *D. Comșa*

Moartea Generalului Manu

În ziua de 16 Maiu, s'a stins, după o boală crudă, *Generalul George Manu*.

Născut în anul 1833, fiu al marelui Vornic Ion Manu, care a fost caimacam în 1858 în Țara Românească, regretatul general își făcuse studiile în țară, apoi în Prusia, unde servi și ca ofițer în armată.

În 1858 se întoarce în patrie și servi ca ofițer, ajungând până la gradul de colonel. În 1869 se retrage din armată, ocupându-se de politică. Fu primar al Capitalei, ministru de războiu. Reintrând în rândurile oștirii în 1877, el ia parte la războiul independenței; comandă artileria dela Plevna și ia în stăpânire cetatea Vidinului la 12 Fevrurie 1878.

La 1883 se retrage definitiv din armată cu gradul de general și se consacră trebilor politicești.

Ministru de războiu în 1888 în guvernul lui Teodor Rosetti, face opoziție lui Lascar Catargi și în formează un guvern nou sub prezidenția sa, însă după 1 an și jum. se retrage.

Mai reintră pentru câțeva vreme în ministerul prezidat de Lascar Catargiu în 1891, apoi fu ales prezident al Camerei.

Ministru de finanțe în 1899 și ministru de războiu în 1905, Generalul Manu, după aceasta, stă cam retras de luptele politice.

Acum erà deputat al colegiului I de Teleorman.

Inmormântarea s'a făcut în ziua de 18 Maiu cu onoruri foarte mari. Au vorbit: d. *N. Filipescu*, ministru de războiu, în numele guvernului; d. *C. Olănescu*, prezidentul Camerei, în numele acestei adunări; d. *Sava Ștefănescu*, secretarul societății geografice, în numele acestei societăți, pe care o condusesse dela fondare ca vice-prezident; d. *M. Rahtivan*, în numele societății Jockey-Club; d. *General Coandă*, în numele artileriei; d. *Tache Ionescu*, fost coleg în minister de mai multe ori.

Toată garnizoana Capitalei a urmat corpul răposatului general până la cimitir.

R.

VRAJBA ÎN FAMILIE

S'a zis de mult și astăzi se zice încă și poate să fie așa, că adevărata frăție nu e între frați, ci între prieteni.

Se poate să fie așa, pentru că în multe familii între frați, în loc de prietenie domnește vrajba.

Am auzit zicându-se că ura dintre rude, dintre frați mai ales, e ură de moarte, ură fără de leac, pentru că își are rădăcini în trecut, în fundul vremurilor, la moartea lui Abel. Ura aceasta ar fi deci un păcat vechiu ca și păcatul strămoșesc.

Adevărul însă cred că este aiurea.

Aceasta este o explicație ca toate explicațiile și nimic pe lumea asta nu e mai ușor de găsit decât explicații.

Imi aduc aminte de o *anecdotală*.

Un împărat dă poruncă unui rabin mare să vină la dânsul să-i explice niște semne.

Rabinul nu știe ce să facă, doar nu s'o duce.

Un ovrei sărac, un servitor își ia sarcina și se duce în locul rabinului, îmbrăcat în hainele lui.

Împăratul îi arată semnele.

Împăratul îi întinde un deget.

Ovreiul îi întinde și el două degete.

Împăratul învârtește mâna dela dreapta la stânga.

Ovreiul îi răspunde învârtind dela stânga la dreapta.

Împăratul apoi ia o mână de grăunțe și le aruncă pe jos prin casă.

Ovreiul se duce și adună grăunțele și le pune în sân.

După asta ce face împăratul?

Îi dă daruri, îi mulțumește și spune către sfetnicii lui că ovreiul i-a ghicit toate semnele și a nume, zice împăratul:

— Când i-am întins *un deget*, i-am zis că unul e Dumnezeu și unul e Mahomet. El mi-a întins două degete și mi-a răspuns că prooroci sunt doi: Mahomet și Moise.

I-am făcut semn că pământul se învârtește de la apus la răsărit. El mi-a răspuns că soarele merge de la răsărit la apus.

I-am aruncat o mână de grăunțe ca să-i arăt că evreii sunt împrăștiați pe toată fața pământului. El s'a apucat de a aduna toate grăunțele ca să-mi răspundă că Dumnezeu cu bunătatea și puterea lui o să-i adune odată iarăși pe toți la un loc.

Dar ovreiul?

Ovreiul povestește rabinului:

— Împăratul ca să mă sperie, să mă zăpăcească, mi-a întins un deget și mi-a arătat că o să-mi scoată un ochiu. Eu i-am răspuns atunci, că dacă-i vorba așa pe samavolnicie, apoi eu pot să-i scot pe amândoi ochii, și i-am întins două degete.

Împăratul învârte apoi așa cu mâna, adică îmi arată că poate să mă ia de perciuni și să-mi facă o moară... Eu îi arăt atunci că dacă-i vorba, pot și eu să-l iau de barbă să-i fac o moară și mai zdravănă.

Împăratul apoi ca să-mi arăte că-i bogat și are grăunțe multe, ia o mână de grăunțe și împrăștie pe jos. Eu atunci m'am dus și am strâns frumos grăunțele ca să văză că și eu am acasă o găină.

Astfel explicații s'au dat de-o parte și de alta. Fiecare a explicat cum i-a plăcut, cum i-a venit la socoteală și fiecare a rămas mulțumit cu explicația.

Cu toate acestea vrajba dintre rude nu se explică așa.

Pricina ei nu este la Adam. Pricina este chiar acolo unde e cearta.

Pricina e în obiceiul pe care îl au oamenii să crează: că sunt datori să fie politicoși, să se poarte numai cu străinii; iar cu rudele să fie moșici, grobiani și chiar sălbatici.

— Las' că nu se supără că mi-e rudă, ori mi-e frate!

Nu se supără azi, nu se supără odată, dar mai pe urmă cine știe cum vine lucrul și te pomenești că se supără.

Și după ce s'a supărat, apoi nici nu cauți să-l împaci; nu, că să leze el, să vină el, să înceapă el!...

Asta e explicația adevărată. Cine zice că nu e așa?

Cred că cu rudele ar trebui să te porți mult mai bine și mai politicoș decât cu străinii, căci rudelor le datorești mai mult.

Th. D. Sperantia.

CĂRȚI PRIMITE LA REDACTIE

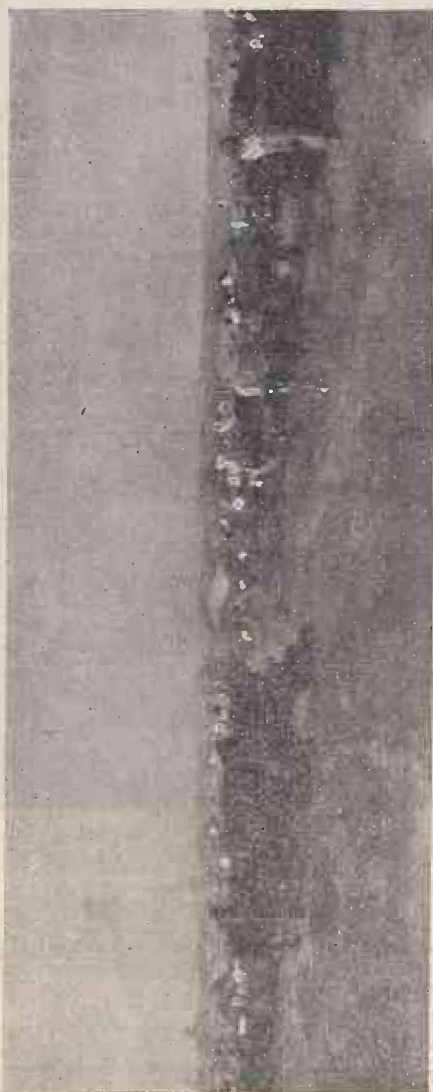
D. Teodor Chivulescu, inginer hotarnic, Craiova, a publicat o broșură intitulată: **Necesitatea facerei și stabilirii cadastrului la noi**, și tipărit la Craiova, institutul grafic Samitea. Se vinde cu prețul de 1 leu la librăriile Socec și Alcalay în București, la Benveniste, Lumina și Socec în Craiova.

* * *

A apărut ediția a II-a din broșura d-lui P. Dulfu, profesor în București și membru în comitetul de redacție al revistei noastre: „**Folosele învățaturii**“. Ea apare în colecțiunea bibliotecii populare „Steaua“ și se vinde cu prețul de 20 bani.

OPERA LUI GRIGORESCU

Am publicat în No. dela 10 Maiu povestirea vieții marelui pictor N. Grigorescu, odată cu tabloul în culori ce am

B A L C I U

(De pe un tablou al lui N. Grigorescu).

dat ca al treilea premiu în acest an. Ne propunem acum a completă cunoștințele despre acest artist, dând din când în când câte 2—3 reproduceri de pe pânzele sale cele mai cunos-

cute și pe cari Administrația Cassei Școalelor ni le-a pus la dispozițiune.

DELA MUNTE

(De pe un tablou al lui N. Grigorescu).

Pentru azi cititorii vor vedea înfățișarea unui Bâlcu și un cap de Cioban dela munte.

Red.

In ziua de 10 Iunie. a. c., se va ține licitație la oborul orașului Constanța pentru vânzarea a 6 cai, 8 boi și 2 măgari reformați.

Amatorii se vor prezenta însoțiți de garanția legală.

Postelnicul Cumpănă ¹⁾

— Povestire —

Gras și rumen la față, cu capul mare, osos, împrejmuț de plete lungi, ras la tâmple și la ceafă, mustața mică și rară, Postelnicul avea în chipul lui pecetea lanțului nesfârșit de moșni mândri și plini de viață.

În casă vorba lui era poruncă, și lege bunu-i plac. Femeia rar de tot avea rost la sfat; iar copiii nici nu'ndrăzneau săi se uite'n față. Ferească D-zeu, să-i fi ieșit cu ceva din voie. Numai când vedeau ochiul lui încrunțat intrau ca șoaricii în pământ deteamă. De altfel, se cotorosise de mult ei; însurase, măritase; averea rămăsese însă tot în mâinele lui și o chivernisiă singur. Cât l-au ținut picioarele, umblă de colo până colo, călare, ori pe jos, pe vremuri cât de rele.

Când a căzut la pat, doborât de slăbiciunea celor optzeci de ani, stă între perne, cu capul pironit în piept, făcea socoteli, da porunci, și pe fruntea lui încrêțită nu se zăria o umbră cât de slabă de mâhnire. Din când în când venia câte un om, câte o femeie:

— Ți-aduci aminte, neică Șerbe, că ți-a slujit fie-mea atâția amar de ani și ai tot zis că fi dai ceva, că-i tot da, și dat a rămas!

— Stai să se mărite ș'apoi să vii la mine. N'a fost vorba așa?... I-oiu da holda de cânepă din Braniște și o vacă cu lapte! Ha ce zici?...

¹⁾ Vezi No. 34.

— Fie și-atâta! Numai de mi-or da ăi d'or veni pe urmă!
Inima Postelnicului eră săgetată de fiorii morței la vorbele acestea, încercă să se ridice, se rățoiă cât putea:

— Adecă, cum, dacă ți-or dà! Cine să-ți deă?

Iți dau eu femeie, hăi, că doar eu am agonisit tot ce se vede și pot să fac ce vreau cu al meu!

— Dar cu voia d-voastră, n'ar strică și un pic de'ntărire la mână! stăruiă ca, după cum o învățase unul și altul prin sat.

Postelnicul se încruntă atunci:

— Ei că multe mai vreți și voi, Doamne apără și păzește!... După voi ar trebui să umble omu tot cu călimă-rile la brâu și cu condeiu după ureche. Da vezi bine, femeie, că doar n'ei fi în doaga copiilor, că nu pot să scriu o slovă măcar. Mai adastă și tu până m'oiu întremă o leacă și atunci 'om sfârși și cu *cotoarba* asta!

Și femeia plecă îndoită, rătutită, blestemând în gândul ei, să nu poată muri până nu i-o face dreptate.

Abia se închidea ușa în urma ei și venea altcineva:

— Am mai vin't și eu odată, neică Șerbe, să faci bunătatea să sfârșim cu daravera aea a noastră! Ți-aduci aminte c'am cumpărat ș'am răscumpărat dela d-ta petecu de moșie din «Pleșcioare» și rapisu a rămas la d-ta!

— Așa?... Și Postelnicul rămâneă o clipă pe gânduri!

— Apăi n'ai prea nemerit-o acū, vericule. Uite cheea dela lada cu zapisele e la brâu; da pustiile de picioare nu mă lasă să mă urnesc din pat. Roagă-te și tu la D-zeu, să-mi deă putere ș'atunci oi face eu rânduială în zapise și te-oiu chemă să ți-l dau!

— Ba mai bine m'oiu rugă să nu poți închide ochii până nu mi-i chemă, să-ți dau icrtare și de asta și de toate câte mi-ai făcut în viață! Ziceă omul în el și-și cără de treabă.

Ca niște corbi, cari umblă în preajma unei flințe rănite și în luptă cu moartea subt ochii lor, așa veneau toată ziulica streinii cu datorii ori alte cărcăli. Copiii și rudele lui toate, stau ce stau și plecau; Postelnicul rămâneă cu bătrâna. întrebă câte ceva și ascultă sfârâelile drugei.

(Va urmă)..

Mihail Lungianu.

GRAJDURILE PENTRU VITE

În multe părți ale țării, am văzut că mare parte dintre locuitori țin vitele lor iarna afară, sub cerul liber, unde ele sufer gerurile cele mari, vânturile cele aspre, ploi, ninsori, în fine sunt expuse tuturor variațiunilor de temperatură, tuturor intemperiilor atmosferice; ba încă de multe ori se mai întâmplă ca să rabde și de foame.

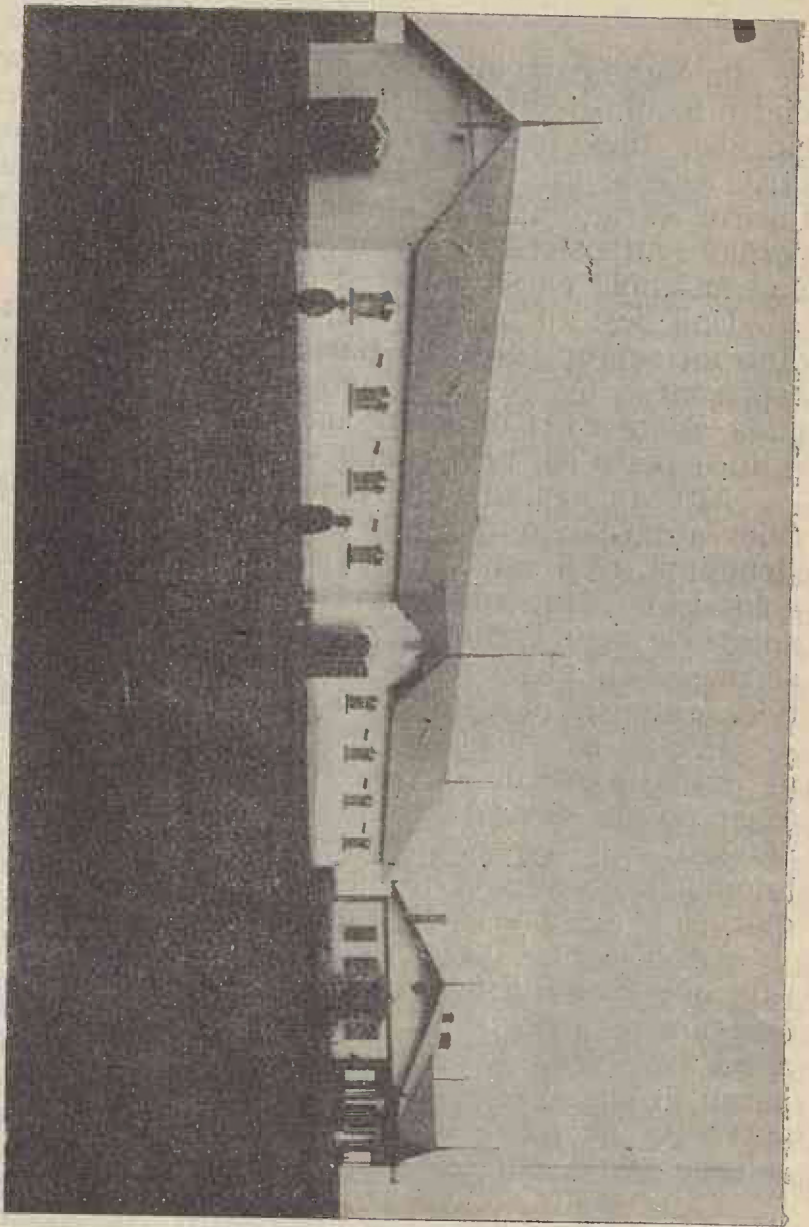
Unii deși au un adăpost, însă e format numai dintr'un singur perete în partea unde vântul e mai aspru iarna (N. N. E.) și acoperit deasupra, ca zăpada să nu cadă direct pe animale (dar vântul tot o duce peste ele prin părțile deschise).

Alții au locuințe mai bune în contra intemperiilor atmosferice, dar rele din cauza relei lor construcțiuni, căci sau sunt prea mari pentru numărul animalelor, sau sunt prea mici, neîncăpătoare și animalele stau înghesuite, lumină nu au îndeajuns, aerul se schimbă anevoe, în fine sunt niște locuințe rele, și mai mult vătămătoare sănătății animalelor.

Pentru ca vitele noastre să fie sănătoase și să ne putem folosi de ele când avem nevoie, este necesar ca ele să aibă locuințe bune, destul de încăpătoare, nu însă prea mari căci țin frig, să aibă lumină în deajuns, aerul să se primenească ușor, și mai e nevoie să le și hrănim bine.

Când cineva voește să facă un grajd de vite, este bine ca să ceară sfatul unui om cu știință, unui om care se pricepe în asemenea lucrări. Nu e de ajuns ca cineva să pună un zidar să ridice patru pereți în sus și apoi un lemnar care să acopere deasupra, să nu plouă înăuntru și în urmă să-i pună numele grajd. Nu.

Când voim a face un grajd de vite pentru ca el să fie bun, sănătos, să corespundă cerințelor igienice, trebuie să avem în vedere următoarele trei puncte principale.

Grajdul boilor de pe Domeniul Coroanei Rusești.

I. Locul unde să așezăm grajdul

Grajdul trebuie așezat pe un loc sus, ferit de umezeală, adică să nu fie vre-o mlaștină sau să nu fie locul prea jos unde să se adune apă, căci ar da naștere la diferite boale la vite, provenite din cauza aerului stricat și din cauza microbilor ce s'ar formă

Grajd pentru vaci, de pe Domeniul Coroanei Gherghița.

în aceste locuri. Dacă suntem nevoiți a pune grajdul pe asemenea locuri, atunci mai întâiu trebuie să le secăm, să le uscăm, să le înălțăm și în urmă putem începe clădirea.

II. Partea în care trebuie pusă fața grajdului

În privința aceasta trebuie să vedem din care parte suntem scutiți de vânturi prea aspre, care ar fi răufăcătoare sănătății animalelor, fie din cauza curenților ce se formează, fie din cauza aerului stricat ce ar aduce din acele locuri de unde vin vânturile

Partea cea mai potrivită în care să punem fața grajdului, ar fi Sudul și Răsăritul, apoi Vestul.

III. Mărimea ce trebuie să dăm grajdului

Ca mărime trebuie să ținem socoteală de felul și numărul vitelor ce avem să ținem în acel grajd, trebuie să ținem socoteală de suprafața necesară unei vite, pentru ca ea să poată mânca, să poată mișcă, să se poată culcă și sculă în voe¹⁾.

Înălțimea ce trebuie să o dăm grajdului variază între 3—3,50—4 metri. Cel mai bine e să aibă o înălțime de 3,30 metri; mai înalte, devin friguroase.

Grajd pentru râmători de pe Domeniul Coroanei Gherghița.

Pentru ca aerul din grajd să se primenească, trebuiesc făcute niște ventilatori. Aceste ventilatori sunt un fel de coșuri făcute din scânduri, ele străbat vertical tavanul și acoperișul și ies afară.

¹⁾ Locul necesar unei vite în grajd, variază după talia sa. În termen mediu este:

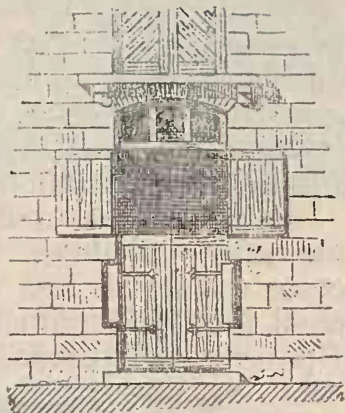
Pentru un cal,	lărgimea 1,45—1,75 m.	lungimea 3,50 m. sau 5—6 m. p.
„ „ bou „	1,30—1,40 m.	2,60—2,90 m. sau 3,40—4 m. p.
„ „ o vacă „	1,25—1,40 m.	2,40 m. sau 3—3,40 m. p.
„ „ un taur „	1,85—2 m.	2,80—3 m. 5—6 m. p.
„ „ „ vițel „	1—2 m.	2—m. 2—4 m. p.

Prin aceste ventilatori aerul stricat din grajd ese afară și e înlocuit cu altul curat.

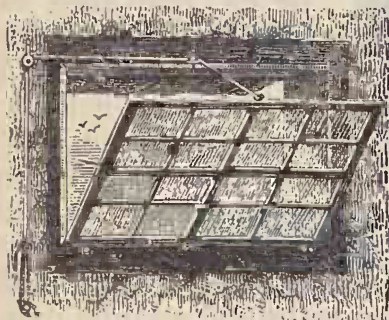
Ușile trebuie să fie destul de mari pentru ca să se poată umbla ușor cu animalele. Cele mai bune, mai potrivite dimensiuni pentru uși sunt: să aibă lărgimea de 1,30 — 1,50 m. și înălțimea de 2—2,50 m. De-asupra ușilor e bine să se facă câte-o fereastră. Ușile cele mai bune sunt acelea cari sunt făcute din două canaturi, adică cari se deschid în două părți.

Ferestrele nu trebuiesc puse în fața animalelor, pentru ca lumina să nu bată direct în ochii lor și apoi sunt și vătămătoare din cauza curenților ce se formează și cari pot da naștere la diferite boale de ochi. Dacă sun

tem nevoiți a pune ferestrele în fața animalelor, atunci ele trebuiesc puse sus cam la 2,50 — 3 metri, căci așa vitele vor fi scutite contra razelor de lumină ce le-ar fi căzut în față. Ferestrele trebuiesc făcute ca să aibă o formă mai mult lată decât înaltă. Dimensiunile ce se dau unei ferestre sunt cam 1 până la — 1,20 m. lungă și 0,60 — 0,80 m. înaltă. Ele trebuiesc făcute mai bine, ca să se deschidă de sus în jos.

Ușa de grajd

Fereastră de grajd, văzută din lăuntru

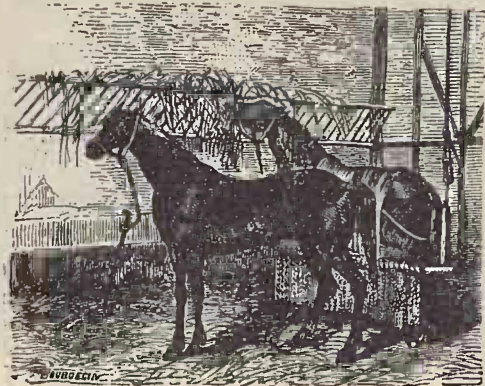
ori din ce ar fi făcută, trebuie să aibă o înclinație, dinainte înapoi, pentru ca urina să se scurgă cu ușurință. Trebuie observat însă că această înclinare să nu fie prea mare, căci cauzează vitelor dureri la picioarele dinnapoi, obosindu-le prea mult, căci dacă locul e prea înclinat, greutatea corpului

Pardoseala (podeala)

se rezimă mai mult pe aceste picioare. Afară de asta, vitelor însărcinate le produce avorturi (lepădări). Inclinația cea mai potrivită ce se poate da pardoselei este de 0,02 — 0,025 m. pe metru pentru cai, boi, tauri și cel mult 0,01 m. pe metru pentru vitele însărcinate.

Pardoseala nu trebuie făcută din materiale prea alunecoase, căci se poate întâmpla ca animalele să alunece și să se întâmple accidente. Cele mai bune pardoseli sunt acelea cari sunt făcute din scânduri de stejar, de pământ galben, bine bătut sau de cărămidă pusă pe muche și prinsă cu ciment.

În partea cea mai joasă a pardoselei trebuie făcute niște canale în care să se scurgă urina și aceste canale să iasă afară într'un bazin sau într'o hasna făcută în pământ. De aici urina se scoate și se pune peste gunoiu.

Cai legați bine; funia alunică printr'un inel.

Ieslea. Pentru punerea alimentelor la vite, se fac iesle. Ieslea trebuie bine fixată, căci animalele se leagă de regulă de ea. Înălțimea la care se așează ieslea variază după felul animalelor, așa de ex: pentru vaci, boi, etc., cel mai bine este să se pună la 0,60 m. înălțime; pentru cai

1 — 1,10 m., lățimea ieslelor se face cam de 0,30 — 0,35 m., la fund; 0,40 — 0,50 la suprafață și adâncă cam de 0,25 — 0,30 m. La cai este bine să se pună și un grătar pentru fân.

Legarea vitelor în grajd. Vacile, boii, taurii, trebuiesc legați de gât, fie cu sgărzi sau cu lanțuri. Nu e bine a se lega de coarne nici odată, căci le produce răni la baza coarnelor, sau smucind să scape, își rup coarnele.

Caii se leagă cu căpestre și cu lanțuri, capul lanțului se trece printr'o verigă fixată de iesle și

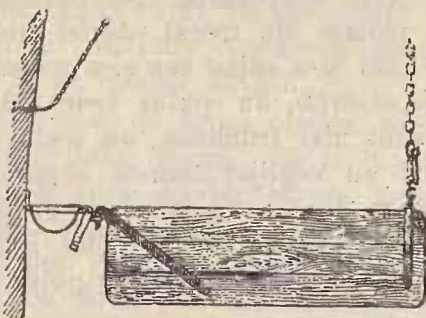
Alt mod bun de legătură

Cai rău despărții și rău legați de iesle

apoi i se atărnă o greutate, cu chipul acesta, calul nu se încurcă nici odată. Greutatea este mai mare ca veriga, astfel că nu poate trece prin ea. Când calul e aproape de iesle, greutatea cu lanțul se lasă în jos, lanțul se scurtează când calul se depărtează de esle, lanțul se lungeste, până când ajunge greutatea la verigă.

Caii nu se leagă de gât.

Scândură de despărțire între cai

Grajdurile trebuie ținute în cea mai perfectă curățenie, gunoiul trebuie scos în fie care zi și dus la platforma de gunoiu. Trebuie observat ca să nu se facă găuri în pardoseală, îndată ce s'a făcut asemenea găuri trebuie astupate pentru că în ele

se adună urină cu gunoiu și fermentează, intră în putrefacție; dă naștere la gaze vătămătoare sănătății animalelor.

În grajduri e nevoie să se spoască cel puțin de 2 ori pe an cu lapte de var.

Mihail Pantelimon.

Cronica agricolă, economică și comercială

O mare piatră s'a ridicat de pe sufletul agricultorilor noștri cu căderea ploilor din zilele trecute, cari au fost generale în toată țara, scăpând de secetă în mare parte semănăturile de toamnă și în general cele de primăvară, și mai cu seamă porumbul, care din cauza căldurilor celor mari din Aprilie și de pe la începutul luni lui Maiu, se sbăteă alăturiarea cu moartea, pe unde a fost răsărit.

În unele localități ale țării, sătenii au început a săpa porumburile răsărite, deși pipernicite din cauza lipsei de apă în pământ, ca cu modul acesta să le poată ajuta în câtvă la creșterea lor și la rezistența lor, contra secetei.

Se știe că prin mărunțirea pământului mai la suprafață, fie cu sapa, fie cu grapa, se strică vasele capilare și împiedecă întru câtvă evaporarea apei înmagazinate în pământ din lunile ploioase din trecut. Astfel sătenii noștri fără știință de carte, cari și-a săpat sau și-a grăpat semănăturile de porumb, dejă răsărite, au putut vedeă că semănăturile lor de porumb sunt mai frumoase, cu toată seceta, decât a acelor săteni cari au neglijat această săpare, așteptând să facă această lucrare după ce va plouă. În urma ploilor, orice semănături și orice vegetație, fie la pomi roditori, fie viile, livezile naturale cași cele artificiale, au putut profita în deajuns în creșterea lor.

Înainte de căderea ploilor din zilele trecute, timpul a devenit cam rece epoca în care ne găsim pentru. Chiar în București în vr'o câteva zile am avut o căldură, peste zi și chiar dimineața o căldură de-abiă de 10 grade. Această scădere de temperatură se datorește zăpezei ce a căzut în localitățile muntoase; iar în aceste localități, producțiunea pomilor a suferit foarte mult.

După încetarea ploilor, pământul svântându-se de prisosul de apă, se va putea începe cu mai multă bucurie din partea sătenilor noștri agricultori, săpatul porumbului, a cartofilor, a sfeclilor de zahăr, etc., cași facerea ogoarelor pentru semănatul rapiței și a grâului de toamnă. Cu cât ne vom îngriji ca aceste arături să le facem mai adânci și când pământul are încă destulă umezeală, așa ca brazda să se poată mărunți mai bine, cu atât dospirea acestor pământuri se va face mai bine.

Dacă arăturile se vor face când pământul este puțin uscat, nu numai că arătură adâncă nu se va putea face, dar nici dospirea pământului. În cazul de față avem două pierderi, pe de o parte arătura nefiind destul de adâncă, în timp de ploae se va înmagazina în astfel de arătură mai puțină apă și la cel mai mic vânt, uscarea pământului se va face mai repede, prin urmare nu se va putea face nici dospirea lui, așa după cum ar trebui să se facă. În cazul acesta nu trebuie să ne prindă mirarea toamna când semănăm grâul în astfel de arături, că răsărirea și creșterea tinerelor plante se face cu multă greutate. Se poate vedea acest lucru mai cu seamă la grânele semănite în miriști și porumbiști.

Timpul rece și mai cu seamă ploile, au mai prăpădit și din milioanele de omizi, atât de favorizate în creșterea lor de timpul călduros din luna Aprilie și de pe la începutul lunii lui Maiu și în special fluturii.

După cum la noi, în urma ploilor, toate semănăturile s'au îndreptat spre bine, tocmai așa și în alte țări, producțiunea de grâu, în urma ploilor căzute în aceste țări, s'a îndreptat. În urma ploilor trecute, pentru toate semănăturile de toamnă dela noi recolta este pe deplin asigurată și în multe localități ale țarei, va fi destul de bună ca cantitate și calitate. Căci din momentul ce grânele au legat, nu mai au trebuință de ploaie, de oarece creșterea bobului este mai bine asigurată atunci când se găsește mai puține apă în pământ, decât prea multă, după cum cere porumbul.

În rezumat putem zice, că starea timpului în această lună a fost destul de bună recoltelor de toamnă cași celor de primăvară.

Târgurile noastre.

Un moment, mulți agricultori regretau că în magazinele lor nu mai au grâu, crezând că seceta ce a bântuit țara dela un capăt până la celălalt, până la data de 10 ale acestei luni, va compromiță recolta grâului de toamnă în mare parte. Dar în urma ploilor părerea de rău, s'a îndreptat spre bine.

Cu toate acestea prețurile la grânele noastre sunt destul de mulțămitoare în raport cu ofertă și calitatea lor.

Iată în rezumat prețul mijlociu cu cari s'au vândut cerealele noastre în târgul din Brăila, cași în alte târguri, până la această dată:

Grâul, suta de kgr.	s'a vândut	cu 16—18 lei	30 cent.
Secara	idem	idem cu 11—12 "	80 "
Orzul	idem	idem cu 11—22 "	60 "
Ovăzul	idem	idem cu 11—12 "	20 "
Porumbul	idem	idem cu 11—12 "	80 "
Meiul	idem	idem cu 00—11 "	— "
Fasolea	idem	idem cu 22—22 "	— "

Târgurile străine

Afacerile cu cereale cași prețurile, au mai puțină însemnătate decât în târgurile noastre, căci pe când la unii prețurile tind spre urcare, în cele mai multe târguri străine prețurile sunt aceleași ca la începutul acestei luni, afară de târgurile americane.

Astfel la târgul din Paris, grânele indigene s'au vândut cu 26—28 lei; iar grânele străine cu 20—21 lei; secara cu 18—19 lei; la aceste cereale prețul s'a urcat cu 1 leu și 50 cent. la suta de kgr.; orzurile s'au vândut cu 18—23 lei; ovăzurile indigene cu 22—23 lei și 50 cent.; cele străine cu 20—22 lei și 50 cent.; porumbul cu 20—21 lei; făina de grâu cu 38—40 lei și 44 cent.; fasolea cu 32—36 lei; mazărea cu 32—38 lei și linteia cu 35—54 lei. În alte târguri franceze grâul s'a vândut cu 26 lei și 75 cent.; secara cu 17 lei și 42 cent.; orzul cu 18 lei și 67 cent.; și ovăzul cu 19 lei și 85 cent.

În târgul din Germania, la Hamburg, grâul s'a vândut cu 20 lei și 12 cent; secara cu 15 lei; orzul și ovăzul cu 14 lei și 60 cent.

La Berlin, grâul s'a vândut cu 25 lei și 96 cent.; se-
cara cu 21 lei și 43 cent.; orzul cu 14 lei și 53 cent. și
ovăzul cu 20 lei și 90 cent.

La Strasburg, grâul s'a vândut cu 25 lei și 45 cent.;
secara cu 21 lei și 56 cent.; orzul cu 18 lei și 45 cent.
și ovăzul cu 23 lei.

In principalele târguri din Belgia, grânele s'au vândut
cu 19 lei și 50 cent.; secara cu 15 lei și 75 cent.; orzul
cu 16 lei și ovăzul cu 18 lei și 50 cent.

La târgul din Viena, grâul s'a vândut cu 25 lei; se-
cara cu 21 lei și 50 cent.; orzul și ovăzul cu 16 lei.

La Budapesta, grâul s'a vândut cu 24 lei și 84 cent.;
secara cu 19 lei și 50 cent.; orzul cu 16 lei și ovăzul cu
15 lei și 78 cent.

La Londra grâul s'a vândut cu 20 lei și 60 cent.;
secara cu 21 lei; orzul cu 15 lei și 15 cent. și ovăzul cu
14 lei.

La Groning (Olanda), grâul s'a vândut cu 19—20 lei;
secara și orzul cu 9 lei și 50 cent. și ovăzul cu 17 lei și
75 centime.

La Milan (Italia), grâul s'a vândut cu 27 lei și 30 cent.;
secara cu 19 lei și 10 cent.; orzul cu 21 și ovăzul cu 18 lei.

La Albacete (Spania), grâul s'a vândut cu 26 lei și 15
cent.; secara cu 19 lei și 15 cent.; orzul și ovăzul cu 15
lei și 60 cent.

La Geneva (Elveția), grâul s'a vândut cu 22 lei și
50 cent.; secara cu 18 lei și 75 cent.; orzul cu 17 lei și
50 cent. și ovăzul cu 18 lei și 25 cent.

La târgul din New-York, grâul s'a vândut cu 18 lei
și 50 cent.; secara cu 18 lei și 75 cent.; orzul cu 18 lei
și 75 cent. și ovăzurile cu 11 lei și 80 cent.

La Chicago, grâul s'a vândut cu 18 lei și 24 cent.; se-
cara cu 17 lei și 50 cent.; orzul cu 18 lei și 38 cent.; și
ovăzul cu 9 lei și 72 lei.

La târgurile din Algeria și Tunis (Africa), grânele
se vând cu 26 lei și 50 cent.; orzul cu 15 lei și 25 cent.
și ovăzul cu 14—15 lei.

In toate târgurile străine prețurile sunt socotite pe suta
de kgr., ca cea mai bună măsură.

V. S. Moga.

PAGINA GLUMEATĂ

CAL BĂTRÂN LA UMBLET?

— DUPĂ ALȚII —

Prietenul Ghiță e mare iubitor de vânătoare ori mai curând de vânat. Nu-l întâlnești odată să nu-și plângă soarta nenorocită, care l-a făcut funcționar, în loc de moșier.

— Un petec de moșie, cât de mic, să-mi fi lăsat și mie străbunii! N'ăși avea nevoie să mă prostesc scriind... Aerul de țară și vânatul! Vânatul e patima mea! Dar o să dau eu într'o zi robia asta dracului!

Muncit de-asemenea gânduri, își adună pe'ncetul d'ale vânătoriei, ca o fată săracă, zestrea.

Intr'o lună, când a luat leafa, în loc să vie acasă, ca de obicei, s'o dea nevestei, s'a dus de-a dreptul de și-a luat o pușcă faină de tot. „O pușcă 'n casă nu strică niciodată. De câteva ori pe an să vânezi, îți scoți banii“. Altă dată și-a cumpărat o țarcă nostimă și pipărată de tot. Pe urmă cizme și haine! În câțiva ani eră vânător în toată regula, când se'mbracă și înarma. Dar îi mai lipseă un câine bun. Inșă, vorba Românului, cine caută găsește, ... chiar și pe dracul!

Intr'o zi întâlni un om cu un prepelicar, nu se putea mai frumos. Unul mai dă, altul mai lasă și ia Ghiță prepelicarul pe cincizeci de lei, — chilipir, credea el.

Prietenul Ghiță eră în culmea fericirii. Așteptă cel întâiu prilej să-și cerce norocul la vânat.

— O să vezi, nevastă, de-acu nu mai cheltuim bani pe carne. De Sâmbătă o șterg la vânat și până Luni nu mă vezi. Vânătoarea e cel mai bun exerciț pentru sănătate și noi, bieți slujbași, cari stăm mereu pe-un afurisit de scaun în aer stricat, ni se cade barem două zile pe săp-

tămână nițică mișcare.

— De unde știi vână? De când te-am pomenit, n'ai împuşcat o vrabie.

— Nu are aface. Am pușcă de vânătoare. Și prepelicar de soiu, cum e Hector, n'am grijă că mi-o lipsi vânatul. Câinele are simț, nu glumă; adurmecă și ia urma epurilor cale de kilometri, fți dă vânatul în palmă. Tragi și gata! Ce mai daruri o să fac șefului. Dacă ne-o prisosi, putem și vinde.

Dar lucrurile au multe fețe. întâiu, proprietărea-a cum a văzut câinele, i-a spus lui Ghiță să-și caute casă, că ea nu ține chiriași cu țurbe d'astea.

A trebuit să se mule di'ntr'o casă bună unde se deprinsese, unde aveă toată îndemânarea, într'una mai proastă și mai scumpă. Dar, vorba lui: Vânător fără câine nu se poate. Plăcerea și sănătatea fac mai mult decât niște neajunsuri mici.

În sfârșit, a ajuns vremea, când vânatul eră slobod.

D. Ghiță, în haine de serbătoare, cu pușca la umăr, mergea țaños ca un cavaler din vrâsta de mijloc îmbrăcat în zale lucii. Hector, vesel, alergă înainte lătrând în dreapta și'n stânga, par'că zicând: „Loc, loc! Plecăm la vânătoare!”.

În stradă, vre-o doi prieteni îi strigară: „Noroc bun!” Ghiță nu se putu răbdă să nu le respunză: „Cu asemenea câine, norocul trebue să fie”.

Când au eșit la câmp, Hector mergea ca un viteaz la războiu. Ghiță nu se mai sătura privindul. Gândeă: „Ce vrea să zică soiul și moștenirea! De unde știe el să caute cum caută?”

Trec prin dreptul unui ogor, Hector țuști de lângă stăpân, ca fulgerul, dând de-adreptul prin grâu cu nările în vînt.

Abia a făcut vreo sută de pași și unde începe a lătră, nu amenințător, ci mai mult de frică, chemând în ajutor pe stăpănu-so.

D. Ghiță zorește. Când colo; ce să-i vază ochii! Hector alergă speriat cu coada între vine; iar pe de-asupra zbură o păreche de prepelițe, stârnite din cuib, și cari băgaseră pe Hector în grozile morței. Toată ziua câinele ca mai ba să se desparță de stăpân.

Seară, zdrobit de oboseală, d. Ghiță s'a întors acasă, spunând nevestei că, pentru ziua întâia, e desul de bine: «Am dat o lecție lui Hector. De! Nimeni nu se naște învâțat».

În altă zi a plecat mai demineată. Hector, cum se văzu la câmp, alergă în toate părțile. D. Ghiță se uită la toate mișcărilor lui. De odată îl vede că se oprește, înțepește bine picioarele, ciulește urechile și stă ca turnat. «Strașnic câine!» îngână d. Ghiță. Și merge răpede să'mpuste vânatul. Când colo, în iarbă stă o vacă tolănită și-l privea pe Hector cu dispreț.

D. Ghiță, cam descurajat, își chemă câinele, mai cu treeră câmpii și poiene fără nici o ispravă. Par'că intraseră în pământ toate vietățile. Pușcă bună, câine deștept, ce folos, dacă nu-i vânat!

Prin marginea orașului, o cloșcă își ducea încet pușorii spre casă. Hector, nici una nici două, tăhărește pe ei și foarfecă vre-o câți-va. Cloșca se zburlește și cârâc, stăpâna dela poartă aleargă c'un ciomag și jap și iar jap câinelui peste bot, peste spate, nu alegc. Hector vine

scheunând la stăpânu-so. Păgubașa le aține la amândoi calea, să-i plătească puii.

A doua lecție l'a cam pus pe gânduri pe d. Ghiță. Când îl rodea mai tare neizhânda, îi scoate Dumnezeu un prieten în cale:

— Ascultă Ghiță, cine te-a împodohit cu asemenea șarlă? E corcitură proastă.

Se mai uită la pușcă și face cu hohot de râs:

— Dar ce mă, te-ai dus la vânătoare de urși de ți-i pușca încărcată cu gloanțe? Minune că n'ai făcut moarte de om, sărmane!

— ?!...

Neculcea.

Vederi din București
Str. I. C. Brătianu colț cu Str. Doamnei

Un obraz curat și frumos

Inainte și după

INTREBUINȚAREA

CREMEI și PUDREI „FLORA“

se obține prin întrebuințarea cremei și pudrei „FLORA“ preparate de Al. Iteann, farmacist, furnizor al Curții Regale. Pudra „Flora“ fără bismut, mărește efectele uimitoare ale cremei „Flora“ Crema lei 1,50—Pudra „Flora“ lei 2.—Săpun „Flora“ lei 1,25.—Pomadă de păr „Flora“ neîntrecută pentru îngrijirea rațională și igienică a părului, lei 2,50, borcan mai mic lei 1,75

Capilogen „Flora“ (apă de păr) sticla mare lei 3,25, mică 2,50.—Pastă de dinți „Bucol“ lei 1.—Apă de gură „Bucol“ lei 1,50.—Lapte de crin „Flora“ pentru înfrumusețarea tenului lei 2.—Săpun de lapte de crin „Flora“ lei 1,25. La nemulțumire se restituie imediat.

DE VÂNZARE LA DROGUERII ȘI FARMACII

Se caută depozitari în comunele rurale; a se adresa la depozitarul general L. Lindenberg, București, Str. Lipscași No. 51.

FAGURI artificiali, subțiri și rezistenți se pot avea dela **M. ALEXIEF** (apicultor), Iași.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central: la Londra
 Lachlan Macintosh Rate. „
 G. I. Goschen „ „
 Vicontele Duncannon „ „
 E. W. H. Barry „ „
 Robert Hamilton Lang „ „
 Demetre de Frank „ Viena
 P. Naville „ Paris
 Ad. Vernes „ „

Directori: { C. A. Stolz
 E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kallinderu, Demetru Ioan Ohika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 6 Creta Winchesterstreef.

Sucursala: București, Piața Sf. Gheorghe.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, București

Capital în acțiuni întreg vărsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune 3.955.688.76

Idem format din capital și alte rezerve „ 1.075.842.60

Total în aur „ 7.052.531.36

Daune plătite „ 33.000.000

Vice-președinte, A. Bălcoianu.

Dir. general, E. Grunwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra incendiului, a „grindinei“, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiunile obișnuite ca: „cas de moarte, supraviețuire, zestre și rentă“. Sediul social în palatul Soc. din str. Doamnei No. 12, București. Repres. generală în Buc str. Smârdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.

Frumusețea este Podoaba Omenrei

DORITI să aveți un TEN ALB și FRUMOS?

Intrebuințați numai: **CREMA, SAPUNUL și PUDRA ORIENTALA de ORȘOVA** ale farmacistului
Ignatz Freyler

*Recunoscute ca cele mai igienice preparate fără substanțe
vătămătoare cari fac să dispară*

Pete, Pletruș, Coșulețe și Crăpături de Vânt conservând obrazul până la starea cea mai înaltă
Este o ad vărată **COMOARĂ** pentru **SEXUL FRUMOS**, se vinde cu:

Lei 1,20 Borc. de Cremă Orient.; Lei 1,50 Săpunul Oriental și Lei 2 Cutia Pudră Orient.
Se află de vânzare în București la toate Drogheriile, Farmaciile și Princip. magazine

Brăila: D-ra Albertina Pol-

lak, Clubul Comercial.

Bărlad: Leon M. Finchel-

lmann.

Bacău: S. Kellmann.

Corabia: Gr. Petrino, Marin

R. Ilicescu, D-tru C. Pe-

trovici, Nicolae Mar-

nescu.

Constanța: L. et I. Lascaridis.

Galafat: Iosef Ecdok.

Caracal: Stănescu et Arghi-

rescu, G. Popescu.

Călărași: Frații Iarchy, V.

R. Bacarescu, G.G. Mun-

teanu.

Cernavodă: Mag. „La Ță-

ranca“

Galova: S. Lazăr Benve-

nisti, C. R. Ilicescu, dro-

guerie, A. M. Berger,

Emanuel David, S. Ben-

venisti, Ioan N. Boeru,

Ed. Nouteschweller, Fra-

ții Paraschivescu.

Dorohoi: M. L. Schulimsohn

Focșani: S. Cohn, Frații

Rosner.

Găldan: Gh. Nastasescu.

Galăț: Toma Aburel, C.

Teodorescici.

Giurgiu: S. A. Fintii.

Huși: M. Brochmann.

Iași: Frații Braun, Str.

Ștefan cel mare 53.

Pitești: Nae Popescu.

Ploiești: I. Năstăsescu, lib-

răr. Farmacia V. Li-

vovschi.

P. Neamț: S. Stambler.

Roșiori: G. T. Mavrodi-

ncanu.

R. Vâlcea: Gr. Petrino.

Slatina: Badea Florescu.

Siobozia: Nicolae I. De-

leanu.

Târgov. Barbu Călinescu.

T. Măgurele: Frații G. Luca-

tos, A. Cologan.

Tg.-Jiu: Ilie Șerbu, Ben-

jamia Penchas.

Tg.-Ocna: Elias Michelson.

La T.-Severin numai la magazinele Iosef Frisch

„VICTORIA“

Societate anonimă de asigurări generale și reasigurări

IN BUCUREȘTI

Direcțiunea Generală: Bulevardul Academiei No. 10

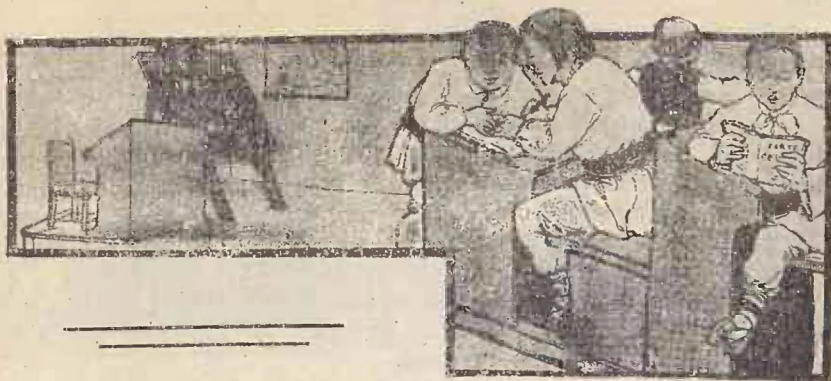
CAPITAL STATUTAR LEI 5.000.000

ÎNTÂIA EMISIUNE LEI 1.000.000

Societatea asigură: a) contra pagubelor cauzate de Incendiu și Ex-
plozie, precum și în contra Tempestei și Ciclonului; b) asigurări asupra
Viaței și Rentei viagere; c) contra pagubelor de Transport maritim
fluvial și terestru; d) contra pagubelor cauzate de Grindină la cereale
și vii; e) contra accidentelor corporale și a consecințelor răspunderii
civile; f) contra pagubelor provenite din Mortalitatea vitelor; g) contra
spargerii oglinzilor, geamurilor și firmelor de cristal, etc

Societatea „Victoria“ asigură în mod gratuit clădirile în construc-
țiune până la punerea acoperișului, iar informațiuni mai detaliate a se
cere Direcțiunii societății.

Reprezentanța generală—București, str. Karageorghievici 3

ACTIVITATEA SOCIALĂ

PREOȚILOR ȘI INVĂȚĂTORILOR

Foloasele școlii

Cuvânt ținut la 22 Maiu a. e. la inaugurarea școlii din cătunu Puțu-
chioaia, com. Bujor, Covurlui.

Suntem adunați cu toții, a sărbători astăzi o zi dintre cele
mai însemnate în viața satului nostru.

Conducătorii noștri și acei oameni binevoitori și doritori de
luminarea noastră, nu au lăsat satul nostru mai pre jos de alte
sate, ei au căutat să fie la aceeași înălțime, construindu-ne localul
de față, biserica noastră de cultură — școala — trebuincioasă pentru
cunoașterea bunului traiu al nostru, al tuturor.

Săturați, să zic așa, de desele mutări dintr'un local într'altul
și plătind mereu la chirii, cu începere de astăzi însă, nu se va
mai întâmpla așa ceva. De astăzi, suntem buni stăpâni în casa
noastră — acest local.

Astăzi, o nouă școală se deschide, pentru că cu haină nouă se
îmbracă și cu haina ei proprie; și dragă fiindu-ne așa, cu dragoste
ne-am adunat a o privi și sărbători.

Școala este tot o biserică, în care toată gândirea noastră
trebuie să fie purtată de o conștiință curată și sinceră, în care cei

ce o conduc și cei ce ascultă, trebuie să fie egal însuflețiți de o singură idee și de o singură simțire.

Școala trebuie să fie iubită de toți, pentrucă ea este oglinda adevărului, pentrucă toate științele ce se predau sunt bazate pe adevăr și pe cercetarea lui. De lumina adevărului ne încălzim noi toți și prin urmare și școala.

Omul cel pătruns de adevăr știe ce vrea și unde merge; el e împăcat cu mintea sa și nu șovăește niciodată.

Nici unii nu trebuie să descărcăm pe alții vina minciunei, care este izvorul tuturor răutăților. Fiecare să urmărim adevărul și să gândim la el ziua și noaptea.

Conducându-ne dar după adevăr, ajungem și la practicarea dreptății; căci simțământul dreptății este care aliniază obiceiurile și oprește pornirile oamenilor. Omul pătruns de adevăr, trebuie să fie pătruns și de dreptate, căci însuș Mântuitorul a fost adevărul și judecătorul cel drept al tuturor.

Dar adevărul nu prinde rădăcini acolo unde nu e stabilită ordinea.

Pentru școală, ordinea e tot atât de folositoare ca și aerul pentru om. „O școală fără ordine, este ca o moară fără apă“, a zis un mare învățat.

Precum adevărul trebuie să fie în toate, asemenea și ordinea. Cea mai mică desordine în școală, ca și în viața omenească, este colțul cel mic de unde se agață răul ca să se introducă și să sfarame bunele începuturi ale noastre.

Pentru ordine, fiecare dela mic și până la mare, dela copil până la bătrân, trebuie să se supună, pentrucă respectul legii și supunerea la lege, pentru oameni ca și pentru popoare, e singurul mijloc de îmbogățire și înaintare în știință.

Practicarea deci a adevărului, a dreptății și a ordinei este condițiunea principală ce urmărește școala. Căci, ce altul e scopul școlii dacă nu a forma oameni muncitori și cinstiți, părinți de familie cari să știe să-și ducă rândueala casei, să-și crească copiii vrednici cetățeni, cari să-și iubească țara lor, legile sub care trăesc și Suveranul ce-i cârmuește?

Eu sunt convins, iubiți săteni, de dragostea cea mare ce aveți către școală, dându-vă cu plăcere copiii la școală; și sper că cu începerea anului viitor să nu rămână un copil ce a ajuns la vârsta cerută de lege pentru școală, care să nu fie adus aici să guste cu dragoste din fructele bune ce caută să le producă școala.

Din parte-mi, aveți toată convingerea că am cea mai mare dragoste pentru școală și îmi voi da toată silința ca școala noastră să fie la înălțimea școalelor bune și roadele ei să umple pământul.

A. Bejan

Dirigintele școlii

INSEMNĂTATEA LUCRULUI MANUAL

CA

MIJLOC DE EDUCAȚIUNE ȘI INSTRUCȚIUNE

(Conferență ținută în ședința intimă a Cercului Cultural „Dudești“, Ilfov).

Cea mai recentă reformă, ce s'a făcut pe terenul învățământului, este aplicarea lucrului manual în serviciul educației și al instrucțiunii. Prin introducerea acestui obiect în școală, se face un pas mai mult, către realizarea scopului la care tinde școala poporului.

Se știe de toți că scopul acestei școli este să prepare pe copil, pentru viață, în toate privințele, adică să-i cultive mintea, să-i desvolte puterile fizice, să-i formeze dexteritățile de care va avea nevoie în decursul vieții, etc.

Ei bine, spiritul se cultivă și se înavuțește cu cunoștințe prin învățătura de carte; puterile fizice se dezvoltă prin alergările și mișcările făcute în afară de școală; dar îndrumările, dexteritățile pentru viața practică, prin ce mijloace se pot forma? Numai prin întrebuintarea lucrului manual.

Să vedem atunci în ce constă însemnătatea și valoarea cea mare ce lumea o dă cu atâta simpatie acestei specialități.

Dacă băgăm bine de seamă la copil, observăm că încă de mic el are aplicație spre lucru manual. Așa el cioplește un bețișor și-l regulează așa după cum dorește, construiește o casă din pământ sau tot din bețișoare, îngrădește din nuleșe o grădinușe sau un ocol, face un om din tină, etc.

Deci dar, cel ce a dat omului viață (Dumnezeu), i-a dat și facultatea de a și-o conserva prin mijlocirea mâinilor; dar acestea nu și-ar putea îndeplini înalta și greaua lor misiune, de a coopera la perfecționarea omului și a-i menține viața, dacă ele ar rămâne în starea primitivă, în ce privește forța, măiestria, dibăcia—cu un cuvânt—aplicabilitatea lor la toate speciile de lucrări, pe cari le cer trebuințele vieții. Iată de ce Dumnezeu a îngrijit ca omul de mic încă în mod inconștient, să

și le exercite și, tot pentru acel scop, a mai sădit în inima lui o dragoste foarte mare de a lucra în totdeauna.

Deci dar, a lăsa mâinile să lăncezească, ar fi poate cea mai mare crimă, efectuată de om însuși în contra firei sale proprii. Iată cum se exprimă renumitul pedagog german Salzmann, despre însemnătatea mâinilor omului: «Mâinile omului, nu sunt oare cele mai nobile instrumente ale sale? Îți poți oare închipui, că spiritul lui ar fi în stare a-și arăta felurile sale puteri, dacă ar fi slăbănogite și nu și-ar putea întrebuița mâinile? Unde e nobilul, care ar fi în stare, să garanteze că niciodată nu va putea veni în împrejurări, unde să fie silit a-și folosi mâinile sale? Și cât de penibilă trebuie să fie apoi poziția sa, când îi trebuiesc mâinile și nu le are, sau dacă le are și nu le poate folosi?»

E de asemenea netăgăduit adevărul exprimat și de Fr. Herbart, care zice: «Fiecare om trebuie să se deprindă a-și ști întrebuița mâinile. Mâna își are locul său de onoare pe lângă limbă, spre a ridica pe om peste animale.»

Dar mâna își are mare însemnătate pentru spirit, căci *orice va lucra mâna, ochiul trebuie să vadă și mintea să judece.*

Nici urechia și adesea nici mirosul nu pot rămâne pasive în tot timpul activității mâinii.

Tot prin ajutorul mâinilor (adică al lucr. man.) *se poate face intuiția cea mai perfectă* a multor lucruri, prin compunerea și descompunerea lui, în timpul lucratului. Deci dar, impresiile tuturor simțurilor sunt conduse la spirit și aceasta ajunge să cunoască totul la perfecțiune, capătă o dispoziție de a merge mereu înainte, capătă curaj și încredere în puterile sale, într'un cuvânt dispune într'o măsură nelimitată de forțele organelor și simțurilor sale.

Însăși psihologia și experiența fiecărui om inteligent dovedește că, cu cât percepțiunile despre lumea din afară trec la intelectul nostru prin mai multe simțuri, cu atât ideile, formate în spirit, sunt mai clare.

Aceasta e calea naturală de a deșteptă în școlar interesul pedagogic, atențiunea, voința fermă, perseveranța, etc. Aceasta se explică pe calea elementară că munca fiind împărțită în mod echitabil între toate simțurile, revine numai o mică parte asupra uneia din ele; în consecință și oboseala, rezultată din asemenea încordări, este distribuită între toate, și apasă mai puțin asupra fiecăruia simț în parte.

Să ocupăm deci pe copil mai întâiu cu lucrări reale — el însuși fiind o ființă reală — și după ce am ajuns să-l fortificăm în măsură suficientă și să-i deșteptăm iubirea pentru aceste ocupațiuni, este iarăși natural și ușor totodată să-l obișnuim la ocupațiuni abstracte, acestea având atunci puncte de reazem în inteligență.

Abstracțiunile emanează tot dela concret, dela real.

Cam tot așa eră axioma școalelor de lucru manual din

Leipzig: «Cultivă-ți ochiul și-ți exercită mâna, căci prin aceasta vei dobândi minte ageră și voință fermă»; iar pedagogul Salzman, zice: «Omul care în tinerețesale nu și-a însușit oarecari dexterități, e numai jumătate de om, pentru că e innecurmată dependența de alți.»

Problemele lucrului manual, în serviciul educațiunii și instrucțiunii, sunt de o valoare atât de mare și permanentă încât acest obiect nu trebuie să lipsească niciodată din practica științei pedagogice, dacă se urmărește o educațiune adevărată și corespunzătoare naturii omului.

Cultura generală a omului trebuie deci să-și urmeze cursul său conform dezvoltării naturale fizice și psihice, căci numai astfel se pot dobândi cu bun succes rezultatele ce le are în vedere școala.

Pe baza acestui principiu e prea evident că, în problema educațiunii și a instrucțiunii tinerimei, cultura formală adică dezvoltarea și cultivarea simțurilor, trebuie să premergează culturile materiale, adică câștigarea cunoștințelor pozitive,

În acest caz, numai lucru manual exercită toate simțurile și deci: atențiune, interes, sârguință, voință, caracter, cu un cuvânt toate fenomenele psihice se dezvoltă, se cultivă, și aceasta e o parte foarte însemnată și indispensabilă din programul școlaelor.

Și apoi noi știm că atât copilul cât și omul mare ocupat cu ceva, nu mai are pas a se ocupa cu alte fapte neomeneste. Așa, prin sate, dacă oamenii ar fi învățat a lucra ceva și în timpul iernei, când numai are ce lucra pe câmp— ocupația lui de căpetenie — ar avea și câștig și nu ai vedeă pe unii dedați la viții, căci după câte am observat, mai mult iarna se făptuesc beții, scandaluri, etc.

Lucrul manual, așa dar, are și influența moralizătoare asupra indivizilor. Lipsa de ocupațiune e izvorul tuturilor răutăților, iar ocupațiunea e mijlocul cel mai bun și mai puternic de a moraliză pe om. Fumătorul uită tutunul ocupat, etc.

Tot prin ocupația mâinilor avem mijlocul de a ne îmbunătăți starea materială (lucru știut de toată lumea), deci și traiul devine mai ușor și mai tihnit.

Cum că prin lucru manual ne fortificăm fizicește. cred că de asemenea e cunoscut de toți și nu ar putea contesta nimeni și maxima zis de Romani, deci din timpuri foarte vechi, ca: «Într'un corp sănătos e și o minte sănătoasă» ne întărește și mai mult aceste afirmații.

Lucrul manual, ca obiect de învățământ, are cea mai puternică influență asupra elevilor, pentru deprindere lor la ordine, exactitate și curățenie.

De asemenea, tot lucrul manual contribuie în mod binefăcător a dezvoltă: gustul estetic, gustul de forme și de armonizarea culorilor, dezvoltă facultatea de a cunoaște

distanțele și mărimile proporționate ale obiectelor și ale părților lor.

De asemenea lucrul manual leagă într'o mare măsură casa părintească a elevilor cu școală, văzând părinții foloasele ce fiii lor capătă pentru viața practică.

Școala primară trebuie să aibă de scop pregătirea tinerimii, în prima linie pentru trebuințele vieții practice, conform condițiilor de traiu ale poporului și numai în a doua linie pentru o continuitate de cultură intelectuală mai înaltă: secundară sau superioară.

Poporul trăește după urma lucrărilor mâinilor și tocmai aceștia nu i se prea dă importanță în școlile primare; apoi țaranul nostru, nu are, oarecum dreptul de a cărți asupra școlii și a o urgisi, cu toată ignoranța ce i se atribue, căci nu vede folos, decât a ști citi și socoti.

Dându-li-se elevilor în școală numai carte (cultură intelectual.), natural că se vor obișnui cu aceasta chiar deși nu vor avea dragoste toți de ea (obișnuința fiind o a doua natură), și mulți la absolvirea cursului primar vor tinde tot spre ea și nu mai voesc a se întoarce la lucrul mâinilor, desvătându-se în timpul școlii și iată-i pe mulți umblând după funcționarizm, neavând mijloace de întreținere prin școlii secundare; iar meseriile noastre rămânând pe seama străinilor, și ca mâine, poate și agricultura.

Predându-se în școală lucrul manual, învățătorul ar putea observa la elevi, înclinarea ce o are fiecare și la absolvire ar putea sfătui pe părinții lor, în spre ce ramură să-și îndrepte copilul.

Dar lucrul manual e folositor și pentru noi dascălimea, căci ne ușurează la munca prea grea, ce trebuie s'o desfășurăm în predarea atâtor și atâtor lucrări; iar elevii apoi să priceapă, mai lesne unele materii de studiu ca fizică, geometrie, desen, ba chiar și geografie, etc.

Deci, lucrul manual are chemarea de a întregi învățământul, adică de a contribui împreună cu celelalte obiecte de învățământ, ca școala să cultive pe om întreg, să-i desvolte și să-i perfecționeze puterile fizice în egală măsură cu cele intelectuale și numai atunci, spirit și corp, strâns legate între ele, constituie aceea ce se înțelege sub noțiunea de om, care e ființa cea mai aleasă și mai perfectă de pe pământ, stăpân pământului.

Deci, din cele ce avui onoarea a vă spune, rezultă următoarele puncte principale:

1. Lucrul manual, predat din ambele puncte de vedere: economic și pedagogie, este un factor puternic de educațiune generală, contribuind a da școlii o învățătură mai armonică, mai completă, pregătind școlarul pentru viața practică, făcându-l să *«cugete lucrând»*, amuzându-l și interesându-l tot deodată.

2. Prin el se dezvoltă: inteligența, agerimea ochiului, îndemânarea mâinei, gustul estetic, dragostea de lucru și fizicul în general.

3. Prin el se deșteaptă mai bine curiozitatea și se întreține atențiunea.

4. Inculcă obiceiurile morale, deprinde pe indivizi cu ordinea, exactitatea și curățenia.

5. Contrabalansează defectele provenite în afară de școală.

6. Deși școala primară, având copii până la vârsta de 12—13 ani, nu poate scoate meseriași; dar poate pune baze meseriei, prin lucrul manual predat în timpul frecvenței ei.

7. Așa dar, va da țării buni meseriași, care-și vor exercita cu drag profesiunile (ramurile) pe cari și le-au ales, conform vocațiunilor și a căror temelie au pus-o din școala primară.

8. Ar face ca Românul să nu mai simtă disprețul de a fi meseriaș, cum se află infiltrat actualmente.

9. Tot lucrul manual ne va asigura o frecvență mai regulată a elevilor și va face ca școala să fie mult mai populată, căci părinții își vor trimite mai cu drag copiii, văzând foloasele practice ale școlii pentru viața lor.

10. Lucrul manual influențează mult la formarea caracterelor.

11. Dulgheria, cartonajul, împletitura cu nuiele, cu pură, cu paie și sculptura, aceste specialități, cel puțin ale lucrului manual, trebuiesc introduse în școlile primare rurale, cât și urbane și trebuiesc predate numai și numai de învățător, pe care dela câte nu i-ar sustrage.

Am zis, și susțin, că numai învățătorul trebuie să-l predea căci numai el cunoaște caracterele școlarii săi și tot el este acela care trebuie să-l studieze psihologiceste ca să le cunoască înclinările, ca la absolvire să poată sfătui pe părinții lor înspre ce cale să-și îndrepte fiii.

S. Popescu-Coliibași

Învățător, Pulberăria Dudești.

BIBLIOGRAFIE

Zilele acestea „Biblioteca pentru toți”, în editura căreia au apărut și celelalte opere ale neuitatului poet și prozator *Traian Demetrescu*; „Aquarele”. „Iubita”, „Cum iubim”, „Sensitive”, a scos o nouă ediție a ciclului de poeme în proză și nuvele pe cari *Traian Demetrescu* l-a intitulat așa de nimerit: „Intim”.

Prețul 30 bani.

Învățământul profesional în America

Instrucția agenților, funcționarilor de căi ferate și industriei în Statele-Unite, se găsește în punctul unei evoluțiuni radicale, pentrucă până acum 20 ani, afară de câteva excepțiuni, agentul se formă singur în timpul serviciului prin lectura particulară și prin instrucțiunile serviciului.

Cei mai autorizați directori de fabrici din industrie și președinți ai căilor ferate americane, precum și întreg progresul industriei de astăzi, se datoresc eforturilor lor. Ei au înaintat printr'o selecțiune naturală și dreaptă numai pe baza meritelor reale, selecțiune de altminterlea absolut necesară, pentrucă mai toate companiile căutau ca la înaintări să-și aleagă oamenii cei mai capabili, pentruca fabricile lor să-și poată ține cu succes lupta concurentă cu vecinii.

Fără a jigni într'un nimic acest bun obicei d'a se instrui singur, fiecare după nevoile pe care le simte, în exercitarea profesiunii sale, Americanul, consideră și azi că idealul instrucțiunii este ca fiecare cetățean să se instruească singur. Statul caută cu osebire, a oferi mijlocul d'a se putea instrui singuri. De aci a urmat fondarea unui colosal număr de biblioteci puse la dispoziția publicului, mult mai mare ca numărul școlilor.

Natural, că cu acest învățământ numai prin propriile sale puteri, individul studios își petrece toată viața numai învățând, și mulți dintre aceicari ambiționau poziții mai înalte, stiu câtă străduință și voință au trebuit să cheltuească pentru a ajunge acolo unde sunt.

Școlile tehnice ce s'au înființat în acești din urmă 20 ani, predau studii tehnice cu scop de a prepară asemenea oameni, ca să fie în măsură d'a se putea instrui, mult mai ușor ca mai înainte, introducându-se în toate școlile tehnice din Statele-Unite cursuri de drumuri de fer foarte detaliate. D. Leighton enumeră în 1900, 28 școli tehnice în Statele-Unite unde se predau cursuri de căi ferate cu plată și numai 8 din acestea predau cursuri cu totul gratuite.

Prima școală tehnică a calei ferate Baltimora & Ohio Railroide, a fost înființată dela 1 Fevruarie 1885 la Mont-Claire într'o clădire anume, începând cu 40 elevi.

Programul studiilor conținea la început, aproape aceleași materii ca școala noastră de arte și meserii din București, înființată la 1871, adică: algebra, geometria, desenul de mână colorat și desenul liniar. Cea mai mare parte a timpului elevii o petreceau în ateliere lucrând sub conducerea maștrilor.

Cursurile erau de 3 ani și ast-fel preparați, elevii se împărțeau prin atelierele și depozitele de mașini, după aptitu-

dinile lor. Intrarea în școală eră întrevârsta de 12 și 14 ani și eșeau aproximativ la vârsta de 17 ani, începând în atelierele căilor ferate ca simpli lucrători sau copişti, înaintând însă ceva mai repede ca ceilalți, grație studiilor făcute în școală.

Ca exemplu tipic al funcționarului fără școală, avem pe răposatul *Frank Tomson*, fostul president al companiei de căi ferate «*Pennsylvania Railroad*». La vârsta de 17 ani el intră în atelierele de mașini în Altoona ca lucrător, și parcurse toate gradele erarhice, până când în 1864 devine inginer-șef al tracțiunii la compania *Pennsylvania*. în 1874 vice-președinte, în 1888 președinte al companiei, până la 5 Iunie 1899, când se stinse în urma unei boale de inimă în castelul său din Merion, aproape de Filadelfia.

Am dat acest exemplu tipic pentru a se vedea modul cum se fac înaintările de către Americani; ei nu se preocupă de nimic la o înaintare, decât ca interesele companiei să fie conduse de oamenii cei mai apți și cei mai încercați, și de aceea, în general, personalul superior este recrutat din personalul inferior; Conform cu sănătosul lor proverb: «*Ca să devii bun cașegiu trebuie să înveți a spăla ceștile*».

Actualii directori și președinți de companii de căi ferate, sunt în majoritate ieșiți din rândurile agenților inferiori, cari au avut o cultură inițială, și, perseveranța de a se instrui neconținut, ținându-se în curent, și neconținut, cu progresele științei și în acelaș timp a se întrece prin inteligență și pricepere, în a creă resurse noi de producțiune, pentru sporirea materialului companiei și îmbunătățirea soartei funcționarilor. Erău împinși la aceasta, de simpatiile create printre foștii lor colegi de slujbă.

Să revenim acum la școlile pentru prepararea funcționarilor.

Invățământul mijlociu

Instrucțiua prin corespondență

Cele mai respândite și originale, sunt așa numitele școli unde se capătă *instrucțiua prin corespondență*.

Aceste școli sunt astfel organizate în cât elevul să-și poafă câștigă existența în exercitarea unui serviciu.

De acest fel de instrucțiune poate beneficia orice implegat al căiei ferate și este facultativă; învață cine vrea, și cât vrea, nu silește pe nimeni.

La acest fel de instrucție se adapă toți: conducător de tren, mecanic, fochist, șefii de stații și orice alt funcționar și lucrător.

Incepătorilor adică: șefilor de tren, conducătorilor, fochiștilor, mașiniștilor, ajutorilor mecanici, etc. Ii se pun la dispoziție sub forme de broșuri și instrucțiuni, primele aju-

toare asupra răniților, aritmetica, desenul liniar, forțele motrice, electrice, mecanica, caligrafia și ortografia.

Învățământul superior cuprinde:

1. *Instrucția prin corespondență* a mecanicilor compusă din 50 broșuri cu 425 lecțiuni și cari costă 125 franci, plătitibil în 5 rate lunare sau 150 franci, plătitibil în 12 rate lunare.

Acest învățământ dă o instrucție completă de cele mai bune metode de construcție și întreținerea locomotivelor.

2. *Cursul de construcția și întreținerea locomotivelor conține:*
Tipurile cele mai moderne de locomotive cu descripțiunea lor generală și detaliată cu planșe și diferite gravuri.

Locomotivele compund și

Locomotivele cu petrol cu toate detaliile de construcție și rapoartele referitoare. Rapoartele de inspecțiune și întreținerea locomotivelor, frânele pneumatice, utilajele și practica lucrărilor în atelierelor de construcție, etc.

3. *Cursul de mecanică*, cuprinde 25 lecțiuni cu numeroase gravuri:

Căldura,

Mașini cu aburi,

Dinamica,

Mașinării (mecanica, cinematica),

Hidrostatica,

Hidraulica,

Frecări,

Unsurile, etc.

4. *Lucrările congreselor maștrilor și inginerilor mecanici*, cari cuprind 50 capitole cu numeroase figuri.

În acest curs se rezumă hotărârile congreselor asociațiunii maștrilor și inginerilor mecanici, referitoare la căldările locomotivelor, tablei din care trebuiesc construite, ameliorările ce trebuiesc aduse în construcția locomotivelor, etc.

5. *Conducerea economică a mașinelor* cuprinde 50 lecțiuni asupra lucrului încălzirii, principiilor de fizică, alimentării căldărilor, întrebuintarea aburului, datoriile personalului de mașini, întreținerea și defectările locomotivelor.

6. *Studii facultative* cu numeroase gravuri:

Puleri motrice, electrice (50 lecțiuni).

Desemn liniar și de mână liberă (50 lecțiuni).

Aritmetică, cu probleme referitoare la căile ferate (50 lecțiuni).

Gramatica, stil și compozițiuni (50 lecțiuni).

Caligrafie și ortografie (50 lecțiuni).

La congresul de căi ferate din 1900, s'a expus aceste exemplare cu tabele de materii detaliate.

Pe lângă acestea, mai este încă școala superioară prin corespondență internațională de la Scrauton, fondată de T. S. Foster, și care trece ca instituția tehnică cea mai însemnată din Statele-Unite și aduce servicii însemnate aceluia care

are răbdarea și puterea de voință de a o urmă conștiincios; în aceste școli se formează așa numiții *self-made-man*, adică oameni cari se instruesc singuri.

Invățământul superior

Universități

Cursurile tehnice superioare anexate pe lângă universități, sunt în general de 4 ani; fiecare universitate își are atelierele și laboratoarele sale, unde elevii sunt obligați să-i lucreze manual. Aci elevii, găsesc ocazia de a-și întrebuița mâinile pentru a-și căpăta instrucția cu adevărat practică, și după cum zice d. Leighton, *cunoștințele cari ne vin prin lucrul propriilor noastre mâini, sunt mai folosite și mai concrete ca oricare cunoștințe căpătate prin celelalte canale ale inteligenței* ¹⁾

Astfel:

La Universitatea din *Illinois*, elevii cursurilor de ingineri: mecanici, electrici, de drum de fer, trebuie să petreacă cel puțin:

- 60 ore în atelierul de modelagiu.
- 90 » » » » fonderie.
- 90 » » » » forgi groase.
- 270 » » » » mașini și utile, în primul an.
- 270 » » anul al 2-lea.

În total 780, ore de lucru: cel puțin.

Atelierele universității nu primesc orice lucrare particulară și au dreptul să-și aleagă pe acela care le cred mai de folos pentru instrucția practică a elevilor.

Avantajile lucrului manual în universități sunt următoarele:

- a) Obişnuiește elevul a lucra cu propriile lui mâini.
- b) Îi provoacă obişnuința la întrebuițarea deodată la diferite combinații mintale ale activității creierului cu activitatea mâinilor.
- c) Se obişnuiește cu caracterul proprietății și textura materialelor care intră în construcțiunile mecanice.
- d) Îi învață posibilitatea sau imposibilitatea de a ști ce lucrări poate executa cu utilagiul de care dispune.
- e) Îl învață citirea desemnurilor.
- f) Îi ușurează viitoarele studii și proiecte ale mașinilor, evitându-i numeroase desiluziuni în stabilirea planurilor proiectelor.

1) Marele inginer Robert Stephenson, fiul inventurului locomotivei, într-o întrunire a mecanicilor din Newcastle în 1858, s'a exprimat astfel: „Nu pot tăgădui cât a fost de bine influențată cariera mea de inginer-civil, de practica lucrului manual, cu care mă obicinuisese tatăl meu; și acum văd, că această convicțiune se mărește cu atât mai mult, și vă mărturisesc că numai în ateliere *trebuiesc formați inginerii mecanici*.”

g) li dă mai multă simpatie pentru lucrători în general.
 h) Servește mai bine înțelesul lecțiilor din clasă și conferințe.

i) Aceste lucrări mai sunt și un excelent exercițiu fizic.
 În fine, în America, se întrebuințează cu succes fructele cele mai bune ieșite din ambele feluri de școli. D-nul Leighton rezumă:

Școlile tehnice produc acum ingineri diplomați cari sunt mai bine văzuți de companiile de căi ferate precum erau înainte, supunându-se la greutățile începutului. Inșă, progresul actual al drumurilor de fer americane nu trebuie să se atribue școlilor tehnice actuale ci numai valoarea personale a oamenilor eșiți din rândurile cele mai umile, cari au avut energia și sârguința de a se instrui singuri.

În adevăr, această metodă d'a se instrui singur, produce oameni mai energici, cu o putere de muncă și stăruință mai mare.

(De pe „Revista Industrială“, 1910).

CROINCA

Societate culturală

Societatea culturală *Lumina* a elevilor de curs secundar din Corabia, a înființat în acel oraș o bibliotecă populară. Ne trimite darea de seamă a societății pe anul trecut.

Cassa (Numerar în cassă)	—	—	122 15	Capital (Beneficiul 1909)	652 60		
Mobilier	—	—	127 80	Profit și Pierdere (Beneficiul 1910)	386 05	1038 65	
Cărți și reviste	—	—	471 55				
Banca Oltului (Depuneri spre fructificare)	—	—	317 15				
	—	—	1.038 65		1.038 65	1.038 65	

Contul profit și pierdere

Cheltuieli generale	77 85			Taxa de înscriere	—	—	6 —
Chirii plătite	130 —	207 85		Cotizații	—	—	52 75
Beneficiul net		386 05		Amenzi	—	—	— 25
				Serbări	—	—	490 —
				Taxe de cetit	—	—	28 —
				Dobânzi și comis	—	—	16 90
	—	—	593 90		—	—	593 90

Președinte, George C. Constantinescu.

Casier, Const. N. Dăbuleanu.

Contabil, Emilian B. Ștefănescu.

Bănci populare

Duminică, 25 Iulie 1910, a avut loc în satul Amărăști, din județul Vâlcea, solemnitatea inaugurării băncii populare „Progresul“.

La orele 9 a. m., toți locuitorii satului erau adunați în localul școlii primare de băeți unde este și sediul băncii.

După săvârșirea Tedeumului de preotul I. Mărgăritescu, d. *Nicolae Costeanu*, președintele băncii a ținut o cuvântare aleasă prin care a arătat scopul băncilor populare și îndeamnă pe săteni la o muncă cinstită și stăruitoare.

„Munciți fără preget, zice d-sa și în mod cinstit, căci numai printr-o muncă cinstită puteți scăpa de nevoi rămânând și cu sufletul curat. Depuneți la bancă prisosul ce vă rămâne din celtueli și pe nesimțite vă veți pomeni în câțiva ani cu o sumă frumoasă“.

Vorbește apoi preotul I. *Mărgăritescu*, care urează băncii spor și sănătate membrilor ei.

D. *Const. D. Costeanu*, învățătorul diriginte al școlii primare din Amărăști, arată foloasele pe cari sătenii din Amărăști le pot avea pe urma băncii „Progresul“ și îi îndeamnă a lucra cu toți pentru înmulțirea membrilor.

După aceea, d. președinte luând din nou cuvântul, spune că funcțiunea d-sale nepermițându-i a rămâne președinte al băncii, întrucât e cu sediul la o depărtare prea mare, se retrage din această demnitate și propune Adunării Generale alegerea unui nou președinte.

D. *Mihalache Ilescu*, comerciant, aduce în numele tuturor membrilor mulțumiri d-lui *Nicolae Costeanu*, pentru buna voință ce a avut de a interveni pentru înființarea băncii și priceperea cu care a condus-o, și îl roagă ca și pe viitor să observe de ori unde s'ar găsi, mersul acestei instituțiuni. Propune apoi numirea d-lui *Nicolae Costeanu* ca președinte de onoare. Propunerea a fost primită cu aplauze și d. *Nicolae Costeanu* a fost aclamat în unanimitate președinte de onoare al băncii „Progresul“.

Procedându-se la alegerea unui președinte activ, a fost ales d-nul *Const. D. Costeanu*.

În urma acestora a avut loc un banchet.

A P E L

Subsemnații, în dorința patriotică ce nutrim pentru a înzestra biblioteca parohiei *Sf. Gheorghe*, Călești, cu cărțile, revistele și scrierile românești trebuincioase hrânirii sufletești a populațiunii sătești, facem o călduroasă rugăciune către domnia-voastră, de a dăruii acestei biblioteci din producțiunile literare, ori din cele editate, sau avute în plus, pentru luminarea intelectuală a poporului nostru românesc.

Cât prețuește fapta domniei-voastre știe numai Dumnezeu.

Mulțumindu-vă, vă rugăm a primi osebita noastră considerațiune.

Cărțile se vor trimite pe adresa: Iconomul *Ioan Mălăescu*, profesor,

Tg.-Jiu.

Epitropi: *Iconomul Ioan Mălăescu, Vasile Roșca, Ioniță Ionescu*

„STEUA“

Societatea „Steua“ lucrează pentru întinderea învățării în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Membrii înscrși și cotizațiuni plătite (urmare)

Gh. D. Popescu (Pluta-Mehedinți), 1 leu; Marin Lunguțescu (Negomir-Mehedinți), 1 leu; M. Andreescu (Cuzânești-Mehedinți), 1 leu; I. V. Popescu (Samarinești-Mehedinți), 1 leu; C. Bănescu (Ploștina-Mehedinți), 1 leu; V. Bălăcianu (Socoloști-Mehedinți), 1 leu; D. C. Vieășu (Ilovățul-Mehedinți), 1 leu; Aurelian Saidac (Corcova-Mehedinți), 1 leu; N. Jianu (Strehaia-Mehedinți), 1 leu; I. D. Băcescu (Roșița-Mehedinți), 1 leu; Marcu Popescu (Imoasa-Mehedinți), 1 leu; Pr. Nic. Tudor (Seliștea-Dragh-Mehedinți), 1 leu; M. Bănescu (Broșteni-Mehedinți), 1 leu; G. Părcălăbescu (Gârla Mare-Mehedinți), 1 leu; I. Covlescu (Zegujani-Mehedinți), 1 leu; N. Tănăsescu (Drâncea-Mehedinți), 1 leu; Mihail Ciortan (Ploștina-Mehedinți), 1 leu; Ioan P. Vulcănescu (Șavarna-de-sus-Mehedinți), 1 leu; Vasile P. Părvulescu (Miculești-Mehedinți), 1 leu; Const. Olaru (Merișiu-Mehedinți), 1 leu; C. G. Spineanu (Orjești-Mehedinți), 1 leu; Dim. G. Nicolescu (Craînici-Mehedinți), 1 leu; Ilie B. Marjan (Iormănești-Mehedinți), 1 leu; D. Danciulescu (Padina Mică-Mehedinți), 1 leu; A. Cioică (Strehaia-Mehedinți), 1 leu; Vitcu Mihalache (Cernaia-Mehedinți), 1 leu; Mihail I. Popescu (Glogova-Mehedinți), 1 leu; S. Bărbătescu (Plopi-Mehedinți), 1 leu; C. Bănescu (Rudina-Mehedinți), 1 leu; Ioan Ionescu (Godeanu-Mehedinți), 1 leu; Gh. Nicolescu (Dălbacita-Mehedinți), 1 leu; P. Băbeanu (Vaguilești-Mehedinți), 1 leu; I. Valceanu (Drăgotești-Mehedinți), 1 leu; Predescu (Ponoarele-Mehedinți), 1 leu; C. Bușea (Dolj-Mehedinți), 1 leu; Moșteoru (Șovarna-de-jos-Mehedinți), 1 leu; D. Gungescu (Strâmtu-Mehedinți), 1 leu; S. Mugescu (Oadas-Mehedinți), 1 leu; Cuțui (Băzavani-Mehedinți), 1 leu; D. Cerbulescu (Perii-Mehedinți), 1 leu; Gh. Drăgulescu (Bala-sus-Mehedinți), 1 leu; I. Săbiescu (Jirovu-Mehedinți), 1 leu; C. Georgescu (Vânători-Mehedinți), 1 leu; Ioan V. Barbălată (Lupoia-Mehedinți), 1 leu; Daniil Cotorogea (Ilovăț-Mehedinți), 1 leu; Ioan V. Popescu (Brădetu-Mehedinți), 1 leu; C. Câmpianu (Hinova-Mehedinți), 1 leu; Teodor Dragomir (Mândrișca-Putna), 2 lei; Ana Panaintescu (Tg. Sascut-Putna), 1 leu; Nicolae Donose (Adjudu-Vechiu-Putna), 1 leu; C. Negru (Scurta-Putna), 1 leu; Ruxandra Negru (Scurta-Putna), 1 leu; Olimpiu Zdrobici. (Soveja-Putna), 1 leu; I. N. Vasiliu (Păncești-Putna), 1 leu; V. Martu (Drăgușeni), 1 leu; Nicolae Popovici (Pufești-Putna), 1 leu; T. Em. Lungu (Mircești-Putna), 1 leu; N. Iordan (Străoani-de-Sus-Putna), 1 leu; Gheorghe Stănescu Reghiu-Putna), 1 leu; M. Gavrilescu (Surăia-Putna), 1 leu; C. Postescu (Mărășești-Putna), 1 leu; Șerban Gheorghiu (Ivești-Putna), 1 leu; An. Filotti (Ruginești-Putna), 1 leu; Gh. I. Vâlcu (Câmpuri-Putna), 1 leu; Ioan Novac (Copăcești-Putna), 1 leu; Ana Jelea (Crucea-de-jos-Putna), 1 leu; T. I. Teodorescu (Păulești-Putna), 1 leu; Pr. Iorgu Arghir (Soveja-Putna), 1 leu; Nicolae Ionașcu (Tulnici-Putna), 1 leu; G. Angheliescu (Bătinești-Putna), 1 leu; Th. Apostol (Borșam-Putna), 1 leu; Mateiu Dumitrescu (Mărășești-Putna), 1 leu; Gabriel Constantinescu (Sascut-Putna), 1 leu; Ecaterina I. Banu (Vășuin-Putna), 1 leu; Natalia C. Bolberw (Păulești-Putna), 1 leu; Ion Turdui (Poiana-Putna), 1 leu; Pr. Const. C. Taftă (Văsuu-Putna), 2 lei; Gh. Zara (Bârsești-Putna), 1 leu; Gabriel Mihălcescu (Dorohoi-Putna), 3 lei; Pr. Georgescu Smeeni (Buzău-Putna), 60 bani.

(Va urma).

MINISTERUL FINANTELOR

DIRECȚIUNEA CONTABILITĂȚII GENERALE A STATULUI ȘI A DATORIEI PUBLICE

Tabloul de numerile titlurilor de rentă 4% amortibile din 1894, împrumutul de 120.000.000 lei, eșite la sorți și neprezentate la rambursare până la 19 Martie (1 Aprilie) 1911.

titluri a 500 lei

No. titlurilor	Data ieșirii la sorți		No. titlurilor	Data ieșirii la sorți		No. titlurilor	Data ieșirii la sorți		No. titlurilor	Data ieșirii la sorți	
	Luna	Anul		Luna	Anul		Luna	Anul		Luna	Anul
124	Martie	1908	10144	Martie	1910	21033	Septem.	1910	27301	Martie	1910
781	Septem.	1910	10254	Septem.		21047			27422	Septem.	
1120	Martie	"	10429	"	1909	21059	Martie	"	27597	Martie	"
1137	Septem.	"	10602	"	1910	21346	Septem.	"	27722	Septem.	"
1828	"	1909	10662	Martie	"	21405	Martie	"	27762	"	"
2018	Martie	1910	10677	Septem.	"	21440	Septem.	"	27805	Martie	"
2146	Septem.	"	10699	"	"	21472	"	"	27927	Septem.	"
2151	Martie	1909	10823	Martie	"	21477	Martie	"	28112	"	"
2382	Septem.	1910	11094	"	"	21529	Septem.	"	28324	"	"
2804	"	"	11292	Septem.	"	21534	"	"	28921	Martie	"
2836	"	"	11310	"	"	21537	"	"	29301	Septem.	"
3121	"	"	11362	Martie	"	21651	"	"	29318	"	"
3237	Martie	"	11729	Septem.	"	21660	"	"	29467	Martie	1909
3285	"	"	11949	"	"	21738	Martie	"	29472	Septem.	1910
3525	Septem.	"	11993	"	"	21828	Septem.	1908	29513	Martie	"
3646	"	"	12172	"	"	21923	"	1910	30255	Septem.	"
3786	"	"	12188	"	"	22199	Martie	"	30421	Martie	1909
3991	"	"	12301	"	"	22260	Septem.	"	30435	Septem.	1910
4207	"	"	12548	"	"	22502	Martie	"	30506	"	"
4366	"	"	12879	Martie	"	22543	Septem.	"	30527	Martie	1909
4436	"	"	12921	Septem.	"	22604	"	"	30631	Septem.	1910
4607	"	"	13041	"	"	22660	"	"	30779	"	"
4657	"	"	13140	"	"	22661	Martie	"	31922	"	"
4668	"	"	13176	Martie	"	22734	Septem.	"	31647	Martie	"
4744	"	"	13364	"	"	22833	Martie	"	31975	Septem.	"
4809	Martie	"	13567	Septem.	"	22922	Septem.	"	32108	Martie	"
4813	Septem.	"	13982	"	"	23148	"	"	32122	"	"
4834	Martie	"	14586	Martie	"	23364	"	"	32559	Septem.	"
4895	Septem.	"	14621	Septem.	"	24271	"	"	32607	Martie	"
4979	"	"	15130	"	"	24287	Martie	"	33736	Septem.	"
4988	Martie	"	15375	"	"	24670	Septem.	1907	33060	"	"
5043	Septem.	"	15420	Martie	"	24693	Martie	1910	33082	"	"
5250	"	"	15774	"	"	24736	Septem.	"	33424	"	"
5398	"	"	15837	"	"	24748	"	"	33518	"	"
5403	"	"	16054	Septem.	"	24824	"	"	33558	Martie	"
5574	Martie	"	16198	"	"	24864	Martie.	1909	33588	Septem.	"
5755	Septem.	"	16489	"	"	24894	Septem.	1910	33681	"	"
5928	Martie	1909	16745	"	"	25002	"	"	33685	"	"
5939	Septem.	"	16995	"	"	25055	"	"	33721	Martie	"
5957	Martie	"	17087	Martie	"	25079	Martie	"	33799	Septem.	"
5985	Septem.	"	17182	Septem.	"	25172	Septem.	"	33810	"	"
6059	"	1910	17591	"	"	25338	Martie	"	33830	Martie	"
6077	Martie	"	17656	"	"	25484	Septem.	"	33946	"	"
6149	"	"	17807	"	"	25555	"	"	34117	Septem.	1909
6198	Septem.	"	17810	"	"	25693	"	"	34265	"	1910
6244	Martie	"	17929	"	"	25756	"	"	34268	"	"
6349	Septem.	"	17942	"	"	25900	"	"	34368	"	"
6449	Martie	"	18436	"	"	25911	"	"	34426	"	"
6525	Septem.	"	18478	"	"	25947	"	"	34447	"	"
6528	"	"	18873	Martie	"	26036	"	"	34451	Martie	1908
7706	"	"	19633	Septem.	"	26118	"	"	34534	Septem.	1910
7873	"	"	19905	"	"	26155	"	"	34808	"	"
8016	Martie	"	19924	"	"	26224	"	"	34921	"	"
8032	Septem.	"	20068	"	"	26366	"	"	35178	Martie	"
8201	"	"	20262	"	1909	26442	"	"	35181	Septem.	"
8487	"	"	20366	Martie	1910	26453	"	"	35420	"	"
8640	"	"	20449	"	"	26472	"	"	35442	"	"
8897	Martie	"	20583	Septem.	"	26489	Martie	1909	35833	"	"
9485	"	"	20662	"	1909	26645	Septem.	1910	35913	"	"
9961	Septem.	1909	20928	"	1910	26876	"	"	"	"	"
9979	"	1910	20961	"	"	27009	Martie	1910	"	"	"

GEL MAI MARE ȘI MAI VECHIU MAGAZIN DE MUZICĂ

N. MISCHONZNIKY

Furnisor
al
Curței
Regale

București
Strada
Colței
No. 7

CEL MAI MARE DEPOZIT DE INSTRUMENTE MUZICALE

Piane și Pianine

Cele mai renumite din
toată lumea. Peste 100 piane tot-
deauna în depou

GRAMOFOANE

Perfecționate și

PLĂCI

„PERFECTION“

Înregistrate de cei mai mari Artiști
din Țară și Străinătate

Cântece Naționale noi având cel mai mare succes în toată țara

VIORI montate cu abanos. Model Amati sau Stradivarius cu arcuș, lei 16.00
COBZE complete cu coarde 5 doage lei 9.50 în 7 doage lei 11.—
TAMBALE montate dela lei 34—50, aceleași de nuc dela lei 38—50.
ARMONICI cu 2 rânduri, 19 clape, 8 basuri cu tonuri de oțel bronzat lei 30—35. De oțel, lei 38—50.
MANDOLINE ITALIENE lemn de palisandru 19 doage, fața ornată lei 14.
CLARINETE cu lei 12.50, cu lei 14.—și cu lei 18.
FLAUTE lei 6.50, lei 8.50, lei 12.—cu 6 clape lei 12.50, și alte flaute fine, bucată dela 20—500.

CEREȚI CATALOAGE GRATIS ȘI FRANCO
COMENZI SE EFECTUEAZĂ PROMPT ÎN TOATĂ ȚARA

ATELIERELE SOCEC & Co, BUCUREȘTI